

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

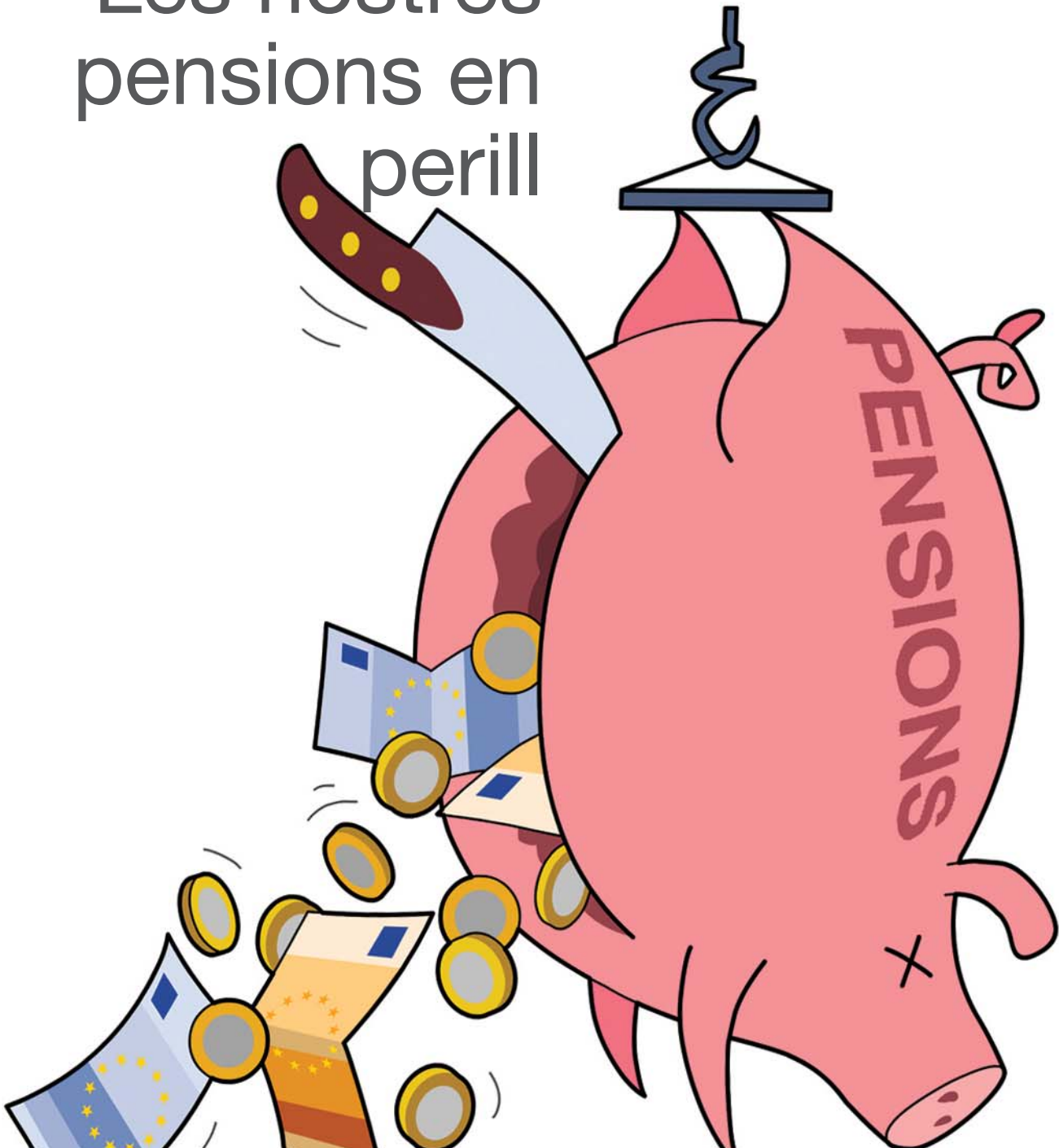

obrera

- El procés de l'11è Congrés de CCOO Catalunya més **obert i participatiu** que mai
- **Augmenta** la bretxa salarial entre homes i dones fins als 25,95 punts
- CCOO de Catalunya és l'únic sindicat que **presenta** els comptes auditats a la Sindicatura de Comptes

ALERTA!

Les nostres pensions en perill

JULIOL-SETEMBRE 2016

ENTREVISTA 4

Xavier Martínez -Celorrio: "El gran repte de la propera dècada és com lluitar contra el descens social i l'augment de les desigualtats"

OCUPACIÓ 6-7

L'atur baixa, però l'ocupació és precària i inestable

SALUT LABORAL 9

CCOO reclama un Institut Català d'Avaluacions Mèdiques útil i transparent

INTERNACIONAL 12

El futur d'Europa després del Brexit

TRANSPARÈNCIA 15

CCOO de Catalunya és l'únic sindicat que presenta els comptes auditats a la Sindicatura de Comptes

POLÍTICA SOCIAL 16-17

Les pensions, entre el xantatge i el consens

EDUCACIÓ 21

Inici de curs 2016-2017: 'djéjà vu'?

SECTOR 24-25

CCOO treballa per eradicar la precarietat laboral en el sector de l'elevació

Acord en els convenis del metall de Barcelona, Tarragona i Girona

Hacer visible lo invisible: las trabajadoras del hogar, la esclavitud del siglo XXI

TERRITORI 26-27

Abusos en la contractació i la subcontractació a Milsa-Avidel

CCOO se suma a la plataforma Fem Vallès

editorial

Cal recuperar el poder adquisitiu dels salaris

La davallada salarial patida pels treballadors i les treballadores des de l'inici de la crisi té l'origen en la destrucció d'ocupació, en les polítiques d'austeritat i les retallades, i en les reformes laborals dutes a terme els darrers anys.

L'esclat de la bombolla immobiliària i el forat del sector financer, que va comportar el rescat bancari amb diners públics, van fer augmentar l'endeutament de l'Estat i van provocar la pèrdua de competitivitat del país. Aquesta situació hagués portat a una devaluació de la moneda, però, en no tenir-ne de pròpia, aquesta devaluació s'ha fet amb els salaris, amb les prestacions i amb les pensions.

La devaluació monetària fa perdre poder adquisitiu per igual a tota la població, però una devaluació salarial només afecta qui cobra salaris, i, per tant, fa augmentar les desigualtats i introdueix la pobresa també entre les persones que tenen feina.

Aquestes són les conseqüències de les polítiques d'austeritat que han posat el retorn del deute per davant de les persones. Han fet incrementar la precarietat, la pobresa i les desigualtats, han fet disminuir la recaptació d'impostos i les cotitzacions a la Seguretat Social, i amenacen seriosament la recuperació de l'economia i la cohesió social.

La reforma laboral del Govern del PP aprovada el 2012 ha estat clarament l'instrument que s'ha utilitzat per devaluar els salaris, afeblint el paper de la negociació col·lectiva, permetent la pèrdua de condicions laborals a criteri de l'empresari, facilitant l'acomiadament fàcil i barat, creant ocupació precària per al jovent i precaritzant encara més la contractació, entre altres coses. Però no se n'han sortit i avui els convenis col·lectius encara continuen sent una eina clau per garantir els drets dels treballadors i les treballadores.

La lluita pel treball digne i la reivindicació d'incrementar els salaris, les pensions i les prestacions és avui una necessitat perquè molta gent pugui sortir de la pobresa laboral i també per facilitar la recuperació de la demanda interna, que és clau perquè l'economia remunti.

I si parlem de salaris, cal posar la prioritat en l'increment del salari mínim interprofessional fins a arribar al 60% del salari mitjà, tal com indica la Carta social europea. Aquesta mesura ajudarà a incrementar els salaris més baixos i servirà per apujar el llistó en els convenis col·lectius dels sectors amb més precarietat. Alhora l'increment del salari mínim té un efecte positiu per reduir la bretxa salarial de les dones, ja que són les més afectades pels sous baixos.

D'altra banda, les administracions públiques també poden tenir un paper més actiu en la defensa del treball digne i l'ocupació de qualitat quan actuen com a contractants de serveis fixant unes condicions mínimes salarials i de compliment del conveni corresponent en els concursos públics. ■ **Dolors Llobet**

El procés de l'11è Congrés de CCOO Catalunya, més obert i participatiu que mai

CCOO està vivint un procés de renovació interna que té per objectiu adaptar les formes d'organització i lluita als canvis del món del treball i de la societat per continuar sent el sindicat útil i representatiu dels treballadors i les treballadores que ha estat des de la seva fundació fa més de 50 anys. Per això, l'any passat, com a continuació de la commemoració del 50è aniversari de l'assemblea fundacional, vam realitzar l'Assemblea sindical oberta i la Conferència de Dones i Homes, uns processos de debat i de construcció de propostes oberts al conjunt de l'afiliació i a persones no afiliades i a entitats socials per redefinir objectius i propostes de futur.

L'experiència d'aquests processos participatius ha servit per incorporar els continguts i les formes de debat al proper procés congressual. L'afiliació pot participar en totes les fases del procés congressual: en la construcció de les propostes del pla d'acció; en els debats dels documents; en l'elecció de la Secretaria General de CCOO de Catalunya i en el mateix 11è Congrés.

Pla d'acció

El procés participatiu ja ha començat en la fase d'elaboració del pla d'acció per al proper mandat, que està organitzat en 6 eixos: apostem per una economia real; treballem per viure amb plenitud; lluitem pel treball digne i amb drets; defensem el bé comú; fem un sindicat proper, i reforcem l'ètica i els valors. A través de la web cco.cat/11congres es poden fer comentaris i propostes per incloure en cada un dels eixos fins al 8 d'octubre.

Un cop construïda i aprovada la proposta de pla d'acció, el dia 26 d'octubre, començarà la fase de debat del contingut. En aquest cas hi ha dues vies per participar: a través de les assemblees que es realitzaran per escollir les persones que assistiran al congrés i a través de la pàgina

web, on qualsevol afiliat o afiliada podrà fer esmenes o comentaris al contingut del document.

També volem que el mateix 11è Congrés, que se celebrarà els dies 4, 5 i 6 d'abril del 2017, canviï les formes de participació, i tal com ja vam fer en la Conferència de Dones i Homes, la discussió de les esmenes del pla d'acció es faran en grups de treball per permetre un major debat i una major participació dels delegats i delegades assistents.

Elecció de la Secretaria General

D'altra banda, i com a novetat, volem que l'elecció de la Secretaria General de CCOO Catalunya s'obri al coneixement i

a la participació del conjunt de l'afiliació. Per això, a més del procediment habitual d'elecció en el moment del congrés, les persones que es vulguin presentar a la Secretaria General, hauran de presentar la seva candidatura i recollir 5.000 avals entre l'afiliació del sindicat.

Més enllà d'això, el congrés també estarà obert a la societat i al sindicalisme internacional, amb seminaris i debats amb persones i representants de les entitats socials i sindicats d'altres països, on reflexionarem sobre els reptes que tenen avui els treballadors i les treballadores, el sindicalisme i el conjunt de la societat.

■ **Dolors Llobet**

CCOO d'Espanya també convoca el seu 11è Congrés

La Confederació Sindical de CCOO d'Espanya ha convocat el seu 11è Congrés, que tindrà lloc els dies 29 i 30 de juny i 1 de juliol del 2017, amb el repte de revitalitzar el sindicat. La convocatòria la va fer el Consejo Confederal de CCOO el passat 11 de juliol, després d'un homenatge a Cipriano García. Va ser a l'església de Sant Medir, al mateix lloc on 40 anys enrere, l'any 1976, es va celebrar l'assemblea clandestina que donaria lloc a la creació de CCOO com a sindicat. ■

“El gran repte de la propera dècada és com lluitar contra el descensor social i l’augment de les desigualtats”

XAVIER MARTÍNEZ-CELORRIO

és professor de sociologia de la UB. És investigador del CRIT, grup de recerca en Creativitat, Innovació i Transformació Urbana.

Martínez-Celorrío és un sociòleg de llarga trajectòria que investiga les desigualtats socials i educatives, la mobilitat social i les polítiques de canvi i innovació social. Amb Antoni Marín Saldo, ha elaborat un estudi sobre la crisi, el descens social i les xarxes de confiança que ha estat presentat per la Fundació Jaume Bofill, de la qual és col·laborador. L'estudi mostra com per primer cop el descens social dels catalans i catalanes ha superat l'ascens social. El 40% ocupava, el 2012, una classe o un estatus social inferior al del seu pare. L'informe és demolidor quan diu que el 30% dels adults catalans han estat desclassats per la crisi a causa d'un descens social que abasta 1.327.000 ciutadans i ciutadanes. Són xifres descomunals i molt preocupants.

L'impacte de la crisi ha estat un tsunami catastròfic de despossessió. Aquesta és una recerca que arriba fins al 2012 i que estudia el primer impacte de la fase més dura de la gran recessió. Teníem ganes de fer aquest estudi. Anteriorment havíem fet una altra recerca sobre la mobilitat social i el funcionament de l'ascensor social a Catalunya, i en època de crisi volíem

constatar quin havia estat l'efecte tan devastador d'aquest tsunami. I és tal qual, no ho podem amagar ni maquillar, tot al contrari, ho hem de posar sobre la taula perquè el gran repte de la propera dècada és justament com lluitar contra el descensor social i l'augment de les desigualtats. Agradi o no agradi, el descensor social s'ha de col·locar en l'agenda de debat, seria poc intel·ligent i irresponsable no fer-ho.

■ **Això que el 40% dels catalans i catalanes ocupa el 2012 una classe o estatus inferior al del seu pare deu ser una dada per a la història.**

Sí, és clar. El 30% es refereix a la mobilitat per trajectòria entre el 2008 i el 2012 d'un mateix individu, i el 40% es refereix a la comparació entre la posició social que ocupen els adults (25-64 anys) respecte a la que ocupaven els seus pares. I en aquest cas és la primera vegada que la taxa de descens social intergeneracional supera la taxa d'ascens social. L'ascens social intergeneracional se situa en el 35%, i el descens, en el 40%. I a més, en el cas dels majors de 55 anys, que són els més perjudicats, el descensor social arriba al 51%, és a dir, la meitat dels majors de 55 anys estan ocupant una posició social que és pitjor o més baixa que la que ocupaven els seus pares. Per això hem d'insistir que descensor és una paraula o concepte que s'ha de posar en circulació i que cal assumir, ja que no podem acceptar la lectura suau o maquillada que s'està fent de la crisi, o que ens diu que ja està superada. No és així. No parlem de

cicatrius que poden ser curades, estem parlant d'un nou model d'estratificació social que trenca radicalment amb el model que havíem conegut fins ara. Per tant, necessitem noves eines, nous instruments polítics, un nou discurs, un nou llenguatge i una nova agenda política per assumir aquest gran repte, que és el de les desigualtats.

■ **A qui afecta més el descens social? A les classes obreres, mitjanes o professionals i directives?**

Afecta molt més les classes obreres. Tot i que amb una taxa d'atur tan severament alta com la que patim, l'impacte és molt transversal a totes les classes socials. Ara bé, la mateixa taxa de descens de trajectòria entre el 2008 i el 2012 està segmentada i jerarquitzada per classes socials. El 35% de les classes obreres s'ha desclassat, per un 26% de les classes mitjanes i fins a un 16% de les classes expertes o professionals. Per tant, l'impacte ha estat transversal i ha afectat a totes, tot i que els mitjans de comunicació s'han centrat molt més a destacar l'empobriment de les classes mitjanes. Però això no és tota la veritat. L'estructura de desigualtats que tenim a Espanya i Catalunya no es caracteritza tant perquè les classes mitjanes s'hagin empobrit respecte dels més rics, sinó, sobretot, perquè les classes més pobres s'han enfonsat, especialment el 10% més pobre, que a Catalunya i Espanya són el doble de pobres que a Alemanya i Holanda. Això posa en evidència la desprotecció social i la manca d'adaptació

del nostre sistema de benestar social per poder pal·liar els efectes catastròfics que està tenint aquesta crisi. No és una qüestió de cicatrius ni de remeis pal·liatius, sinó un autèntic canvi de paradigma, de marc estructural. Per això necessitem un nou sistema de benestar molt més potent i ajustat a les noves necessitats i als nous reptes estructurals.

■ **El nivell d'estudis també té molt a veure amb el descens social de bona part dels catalans. I l'edat i el gènere?**

El gènere curiosament no tant, i aquesta dada ens ha sorprès. El factor més determinant és l'educatiu i, a continuació, l'edat. Tota la població obrera no qualificada, sense estudis o estudis bàsics, majoritàriament ocupada en el sector de la construcció, ha estat pràcticament eliminada, arrasada pel tsunami de la gran recessió. Evidentment que hi ha una segmentació claríssima, el 41% dels que tenen estudis bàsics s'ha desclassat, per un 16% dels que tenen estudis universitaris. Això implica que el nostre mercat de treball s'està tornant cada vegada més darwinista i l'estructura dels riscos socials ve determinada per la segmentació educativa. Ara, els majors de 50 anys, poc qualificats, en atur i sense prestacions són un segment substituïble al mercat de treball per joves amb més titulació, pitjors salaris i més individualitzats.

La crisi no evidencia tant les deficiències de les persones, sinó més aviat els dèficits de polítiques que no han sabut anticipar-se als grans canvis que altres països sí que van fer. Aquí es va confiar el model de creixement a la bombolla immobiliària, al sector de la construcció i al curtterminisme sense cap estratègia de requalificació previsible dels treballadors i treballadores ni cap mena de modernització de les polítiques socials i redistributives per adaptar-se a la societat del risc.

■ **Parlem de les xarxes i els amics de confiança. L'informe diu que hi ha un percentatge important de persones que han prestat o rebut ajuda mútua que ha compensat les retallades de les entitats públiques i privades a Catalunya.**

A Catalunya, en comparació amb la resta d'Espanya, les xarxes d'ajut mutu s'han

activat molt més en compensació amb la menor ajuda social pública. Això posa en relleu com les classes subalternes més empobrides o els sectors més pobres del país han hagut de recorre a les xarxes de suport mutu, tot i que encara la meitat de la població pobre no ha participat d'aquestes xarxes. Un 78% de les capes més pobres no pertany a cap associació. D'una banda, s'ha dinamitzat aquest ajut mutu, la solidaritat popular, però, de l'altra, cal no oblidar la dada que ens parla d'un gran aïllament dels sectors empobrits que no practiquen ni l'ajut mutu ni formen part de la xarxa associativa o que, fins i tot, un destacat 43% de les llars pobres no tenen cap amic de confiança. No només es tracta de posar èmfasi en les desigualtats materials, sinó també en les desigualtats de capital relacional, social. Per tant, cal reactivar les xarxes de solidaritat mútua, les xarxes comunitàries. No oblidem que, cada cop més, els processos d'empobriment i de desclassament es viuen de forma individual i vergonyant. S'amaguen, queden camuflats i ni se sol·licita ajut social. Es viuen com un fracàs. Això és un crit d'atenció a totes les entitats, sindicats, moviments veïnals, perquè puguin establir lligams i llaços que superin l'aïllament. L'exemple de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca és paradigmàtic. Sense la PAH, moltes famílies s'haurien ensorrat en la depressió individual. Ha estat molt important la vertebració d'una solidaritat activa, que és una de les gran assignatures que tenim pendents des del punt de vista dels moviments socials, veïnals i populars. La solució no és prendre ansiolòtics o antidepressius, sinó relacionar-se.

■ **Ens trobem en una etapa de desigualtat regressiva molt complicada de remuntar. Però a l'estudi també es fan propostes per reactivar l'ascensor social dels catalans i les catalanes.**

Tendim a pal·liar els efectes de les desigualtats, de la pobresa, però no tenim la tradició de lluitar contra les causes estructurals. I es tracta d'això. Només apel·lem a les polítiques redistributives per combatre les desigualtats, però oblidem la dada essencial que a Catalunya i Espanya el nostre sistema de benestar, excloses les

pensions, només redueix la pobresa un 26%, mentre a França la redueix un 47%. L'impacte redistributiu del nostre sistema del benestar és molt millorable. No ho podem confiar tot a un sistema del benestar que està dissenyat per un model de societat industrial que ja no existeix, centrat en el cap de família i en la família tradicional. Proponem una agenda predistributiva que incideixi abans en els propis mercats perquè no generin tanta desigualtat. I això implica mesures de política econòmica i fiscal. Cal reformar un sistema fiscal que redueix molt poc les desigualtats, especialment en el cas espanyol en comparació amb altres sistemes molt més equitatius. Implica també canvis en la política del mercat de treball. La reforma laboral del 2012 ha estès la precarització i ha augmentat les desigualtats. Implica també polítiques educatives i d'inversió social anticipativa, prioritzant les polítiques d'infància i família, cosa que suposa expandir uns sistemes universals públics que facilitin una igualtat real d'oportunitats. Aquestes mesures estan pensades per atacar les arrels o les causes estructurals de les desigualtats perquè a mitjà termini els costos redistributius siguin menors. És molt més car no haver fet els deures dels anys noranta com ha passat a Espanya. És més car haver eliminat la inversió en polítiques actives del mercat de treball, haver aprovat un acomiadament lliure i una flexibilització bestial del mercat de treball, que encara ens hipoteca molt més per lluitar contra les desigualtats.

I no ens podem consolar pensant que tot ho resoldrà un sistema de benestar que no està dissenyat per a la societat actual, precària i global, amb un gran pluralisme familiar i amb unes biografies individuals que cada cop són més inestables, plenes de ruptures, que no es fonamenten com abans en el cap de família, en una feina estable, on tot era monolític i previsible. Calen canvis polítics i de mentalitat per fer més eficients les polítiques redistributives per produir més igualtat. Perquè per superar la desigualtat que hem incubat segurament necessitem 20 anys. Combinant noves polítiques predistributives i redistributives d'una forma global i coordinada, podrem enfortir i reactivar la igualtat i l'ascensor social. Som-hi! ■

Emili Rey

L'atur baixa, però l'ocupació és precària i inestable

CCOO ha alertat que la reducció de l'atur del segon trimestre del 2016 s'ha produït per l'efecte del desànim de moltes persones que no tenen feina i que ja han exhaurit les prestacions, i pel creixement de l'ocupació precària i inestable. L'augment dels contractes a temps parcial i els temporals han fet que el mercat de treball que tenim actualment —excloent i desigual, sobretot amb les dones— es deteriori encara més.

Els resultats de l'Enquesta de població activa (EPA) del segon trimestre del 2016 indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya s'ha reduït un 8,6% en relació amb el trimestre anterior. Això significa que hi ha 56.400 aturats i aturades menys, fet que deixa un total de 603.600 persones sense feina.

A Espanya, la xifra de persones aturades, el segon trimestre del 2016, és de 4.574.700, amb una taxa d'atur del 20%. A Catalunya, la taxa d'atur continua sent elevada i se situa en el 16%, xifra que significa 1,5 punts percentuals menys que el trimestre anterior i 3,2 punts percentuals menys en relació amb el 2015. Cal dir que els homes han reduït l'atur en 39.400 efectius, un 12,2% menys, mentre que les dones ho han fet en 16.900 aturades, un 5% menys. Respecte a ara fa un any, l'atur s'ha reduït en 122.600 persones, el que representa una disminució del 16,9%. Aquestes xifres es tradueixen en una caiguda de l'atur de 81.400 homes i 41.200 dones.

En el segon trimestre de l'any, a tot l'Estat hi va haver 117.100 llars menys amb tots els seus membres a l'atur, el que suposa una caiguda del 7,3% respecte al primer trimestre de l'any. Tot i així, encara hi ha 1.493.800 famílies en les quals tots els seus membres estan sense feina. L'últim any, les llars amb tots els seus membres en atur s'han reduït en 163.800, un 9,9% menys.

En relació amb les dades de població ocupada, podem dir que per a aquest segon trimestre del 2016 l'ocupació ha augmentat en 53.700 persones respecte al trimestre anterior. En aquest

Instem les empreses a generar ocupació estable, a crear llocs de treball amb drets i condicions laborals dignes i a contribuir a un nou sistema productiu que es basi en la qualitat, la innovació i la competitivitat i no en els baixos costos laborals

cas, l'ocupació ha suposat un increment de l'1,7%, mentre que a la resta de l'Estat l'augment ha estat de l'1,5%. En termes interanuals, l'ocupació ha augmentat en 106.300 persones, increment que significa un 3,5%. La taxa d'ocupació per al segon trimestre del 2016 és del 52,3% a Catalunya. Aquesta xifra representa 0,8 punts percentuals més que el trimestre anterior, i 1,5 punts percentuals més que l'any 2015.

Continuen pujant més els contractes temporals que els indefinits

Si analitzem les dades per províncies, veiem com Tarragona registra la taxa d'atur més elevada, amb un 19,4% el segon trimestre de l'any, seguida de Girona (17%) i Barcelona (15,7%). Lleida, la darrera demarcació, a molta distància de la resta de províncies, se situa en un 11,4%.

S'eleva la temporalitat

Pel que fa referència a la contractació i al tipus de jornada, durant el segon trimestre del 2016 el nombre de persones assalariades amb contractes indefinits s'ha incrementat en 45.600 persones si ho comparem amb les dades d'ara fa un any (2,2% més), i el nombre de persones amb contracte temporal ho ha fet en 50.000 persones assalariades més (10,1% més). Aquesta tendència mostra clarament que la taxa de temporalitat s'ha elevat fins a un 20,7%.

En relació amb el tipus de jornada, les persones amb jornada parcial augmenten en 47.200 i les que treballen a jornada completa ho fan en 59.100 respecte a l'any 2015. La taxa de parcialitat creix fins al 14,4%.

Davant d'aquest escenari, CCOO de Catalunya insisteix en el fet que no pot parlar-se de sortida de la crisi i recuperació del mercat del treball mentre es mantinguin els actuals nivells d'atur i l'ocupació segueixi sent insuficient, precària i allunyada d'assolir els nivells que estableix l'estratègia Europa 2020.

CCOO reivindiquem més i millors polítiques d'ocupació acompanyades de polítiques d'igualtat per lluitar contra les fortes desigualtats que pateixen les dones en el mercat de treball.

A més, també instem les empreses a generar ocupació estable, a crear llocs de treball amb drets i condicions laborals dignes i a contribuir a un nou sistema productiu que es basi en la qualitat, la innovació i la competitivitat i no en els baixos costos laborals, ja que el model actual ha estat el que ens ha dut a la crisi i a les dificultats de recuperació actuals.

Cal diàleg social

Des del sindicat creiem que l'impacte de la reforma laboral del PP en la recuperació del mercat de treball i l'ocupació segueix sent negatiu i és per això que continuem reclamant diàleg social per eliminar-ne els efectes devastadors.

CCOO de Catalunya reclamem mesures urgents per donar resposta a qui no té feina ni prestacions. És per això que creiem que la renda garantida de ciutadania a Catalunya, que actualment està pendent d'aprovació, ha d'assegurar recursos mínims a les persones sense ingressos.

Demanem una revisió integral del sistema de protecció per desocupació per reforçar-lo i que s'adapti a les situacions de les persones desocupades, i s'evitin situacions d'exclusió com les que s'han constatat per les limitacions de cobertura que hi ha.

A més, també reivindiquem un pla de xoc per lluitar contra la precarietat laboral i les seves conseqüències, com la pobresa laboral i social, i per a totes les persones que han quedat excloses del sistema de prestacions i que necessiten resposta, ara més que mai. ■

Infoatur, un servei de CCOO útil per a les persones sense feina

En el passat congrés de CCOO de Catalunya vam posar l'accent en la defensa i l'atenció de les persones en situació d'atur. Un dels instruments que endegàrem va ser la xarxa Infoatur.

Avui, la formen 20 punts desplegats per tot el territori, en locals del sindicat, on hem atès més de 3.000 persones. De les persones usuàries del servei, el 54% són afiliades; un 60%, homes, i un 40%, dones. Les consultes es refereixen molt majoritàriament a dubtes sobre prestacions i recursos per la recerca de feina. També són rellevants les que demanen ajut per fer un curriculum vitae, formació per a l'ocupació i —les més punyents— les que tenen a veure amb situacions crítiques per manca d'ingressos.

L'activitat del servei és un reflex de l'evolució de l'ocupació. Hem tingut moltes més consultes en períodes de major destrucció de llocs de treball que en els darrers mesos. La tasca de les assessores i assessors d'Infoatur —un bon gruix voluntàries— no pot suplir la manca de polítiques i recursos públics destinats a les persones en situació d'atur, tant pel que fa a garantir uns ingressos suficients com a la necessària formació i orientació.

Mentre lluitem per resoldre aquesta greu mancança, cal destacar que el servei l'oferim de manera gratuïta, amb recursos propis de CCOO, per a totes les persones en situació d'atur, i que és una expressió del compromís solidari del nostre sindicat amb aquests treballadors i treballadores. ■ **Llorenç Serrano**

Augmenta la bretxa salarial entre homes i dones fins als 25,95 punts

CCOO denuncia que la bretxa salarial, la diferència de sou entre homes i dones, ha augmentat gairebé un punt a Catalunya. Segons l'avanç de l'Enquesta d'estructura salarial del 2014, fet públic a finals de juny, ara arriba als 25,95 punts: de mitjana salarial anual, les dones cobren 6.922,83 € menys que els homes.

Aquest augment es deu al fet que, encara que baixin els salaris d'homes i dones, la baixada del salari de les dones és el 175% superior de la dels homes.

Per franges d'edat, tan sols disminueix un punt la bretxa salarial entre la gent jove de menys de 25 anys, encara que és del 24,5%. A les altres franges d'edat, puja la bretxa, i destaca la pujada de 2,1 i 2,8 punts en les edats compreses entre 45 i 54 anys, i 55 anys i més; en aquests casos les dones cobren gairebé un terç del salari dels homes (més de 10.000 € de diferència anual), a causa de l'augment dels salaris dels homes i la baixada dels de les dones.

Quant a les persones nascudes fora d'Espanya que viuen a Catalunya, la bretxa salarial ha augmentat en 2,44 punts.

Per sectors d'activitat, tan sols es produeix una disminució a la construcció (on, per cert, només hi ha l'1% del total de dones que hi treballen). A la indústria, per exemple, augmenta en 2,35 punts, i arriba als 21,63, ja que ha pujat el salari dels homes (736 €), però ha baixat el de les dones (144,5 € menys). O als serveis, on supera els 25 punts: ha augmentat perquè ha disminuït més el salari de les dones que el dels homes.

En funció del tipus de jornada, la bretxa salarial ha disminuït quasi dos punts entre les persones amb contracte a temps complet, encara que està en 16,26 (5.000 € de diferència anual). En canvi, quant a la jornada a temps parcial, augmenta més de 4 punts, i se situa en el 4,86, malgrat que l'any 2013 gairebé no existia: comença a aparèixer en les situacions més precàries, perquè el salari de les dones disminueix més del doble.

La bretxa augmenta tant en la contractació indefinida com en la contractació de durada determinada. També es dona el cas que augmenta més en les condicions més precàries, en 1,5 punts, i se situa en els 12,06 (2.000 € de diferència a l'any), pel fet que la pujada del salari dels homes duplica la de les dones. A la contractació inde-

Les diferències salarials entre homes i dones s'agregen en les feines més precàries

finida trobem una bretxa superior als 27 punts (8.000 € de diferència per any): aquí, la baixada de salaris de les dones quadruplica la dels homes.

Si mirem per grups d'ocupació, augmenta 9 punts la bretxa salarial de les persones que treballen en la restauració, atenció a les persones i en la venda, arriba als 36,13: la quantitat que puja el salari dels homes (1.100 € per any) baixa en el salari de les dones. Tant en aquestes ocupacions com en les elementals, on la bretxa està situada en els 37,37 punts, el salari de les dones és més d'un terç inferior al dels homes. Aquestes ocupacions són les que tenen els salaris més baixos: novament, la precarietat colpeja més fort les dones.

Perspectiva de gènere

Des de CCOO de Catalunya, es vol combatre aquesta diferència salarial per impedir que la sortida de la crisi sigui a costa de la precarització de les condicions socials i laborals de les dones. El sindicat exigeix polítiques actives d'ocupació amb perspectiva de gènere, així com incentivar les empreses petites i mitjanes per dur a terme mesures i plans d'igualtat. Cal dotar la Inspecció de Treball de personal format i especialitzat en gènere, que pugui actuar d'ofici per detectar discriminacions laborals, sobretot en professions feminitzades. És convenient que a través dels pressupostos de l'Estat es puguin garantir els serveis públics d'atenció social i dependència. També cal aplicar la durada i la prestació màxima del permís de paternitat.

Finalment, CCOO s'esforça per introduir millores als convenis col·lectius: definició de tots els conceptes retributius, identificació dels conceptes retributius per a cada un dels llocs de treball per evitar discriminacions per raó de sexe, garantir que els llocs de treball feminitzats no estiguin infravalorats, tenir una valoració de llocs de treball amb perspectiva de gènere i crear comissions paritàries d'igualtat per fer el seguiment d'aquests aspectes. ■

CCOO reclama un Institut Català d'Avaluacions Mèdiques útil i transparent

L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) és un organisme de la Generalitat de Catalunya que té funcions de gestió, control, determinació de contingències, inspecció, seguiment i avaluació en l'àmbit de les incapacitats temporals —per donar informació a l'INSS perquè gestioni les prestacions—, així com tasques de peritatge, arbitratge i assessorament a l'Administració en general.

Els darrers canvis legals i canvis polítics han generat un canvi radical en el seu funcionament que ha suposat una retallada de drets per a la població treballadora.

Per això, des de CCOO reclamem que hi hagi un canvi acordat i discutit amb els agents socials per aconseguir un ICAM útil i transparent.

Concentració de protesta davant l'ICAM el passat mes de juny

QUÈ RECLAMA CCOO DE L'ICAM

1. Ha de tornar a ser un organisme autònom amb control del Departament de Salut.
2. La seva funció d'avaluació ha de reorientar el seu procediment per determinar l'aptitud laboral, en relació amb les veritables condicions de treball i no només valorar les persones; l'aptitud ha de ser en relació amb les condicions de treball.
3. Ha de preveure la reincorporació laboral com un procés; per tant, hauria d'establir recomanacions que permetessin el retorn a la feina.
4. Ha de coordinar-se amb altres organismes, com serveis de prevenció, unitats de salut laboral, Inspecció de Treball..., per tal de poder donar resposta a les necessitats dels usuaris.
5. Ha de ser una administració proactiva en la vigilància i el control de la correcta declaració de la patologia laboral, perquè al nostre país tenim un subregistre estimat del 75%.
6. Ha d'eliminar la seva funció de validació de baixes mèdiques quan es fa després d'una alta per inspecció durant 180 dies, ja que és una activitat que no és útil.
7. Ha de garantir el dret del pacient a acudir acompanyat a la consulta.
8. Ha de donar l'informe de l'acte mèdic directament al pacient, en el moment de la consulta, i no a posteriori.
9. Ha de citar directament els pacients, i no deixar que ho facin, en el seu nom, mútues o altres gestors.
10. Ha de cercar espais de participació institucional més actius i reals.

Des de CCOO hem iniciat una campanya de defensa dels drets i l'exigència, que ens ha portat a concentracions davant de les portes de l'ICAM i a l'elaboració de materials d'acció sindical per reivindicar aquest tema a les nostres empreses.

■ **Loly Fernández Carou**

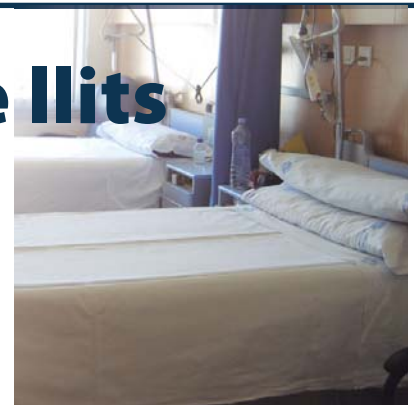
Contra el tancament de llits hospitalaris a l'estiu

CCOO va criticar l'anunci del Departament de Salut de la Generalitat sobre el tancament de prop de 1.800 llits hospitalaris aquest estiu.

De nou, el sindicat s'ha tornat a oposar a aquesta mesura, que implica reducció de l'atenció sanitària. Tot i que el tancament és una mica inferior al de l'any 2015, la diferència

és molt petita. La previsió era tenir una disponibilitat d'11.918 llits (per 11.414 l'any passat). Aquesta xifra, tenint en compte l'augment poblacional en molts llocs de Catalunya, ha estat insuficient.

Pel que fa a les llistes d'espera quirúrgiques, CCOO defensa que l'estiu és un bon moment per fer que dis-

minueixin, però l'estalvi en la contractació de personal sembla que ha tornat a prevaldre davant una millor assistència sanitària. ■

Tornem a reivindicar la Catalunya social en la Diada de l'11 de Setembre

Un any més, CCOO de Catalunya va participar en els actes de la Diada Nacional de l'11 de Setembre. I, un cop més, ho va fer amb les entitats de la campanya "Per una Catalunya social", amb les quals va realitzar la tradicional ofrena floral al monument de Rafael Casanova, amb la reivindicació de la Catalunya social i el dret a decidir de la ciutadania sobre el seu futur. I també contra les polítiques de retallades socials que patim a Catalunya des de fa anys. El lema va ser un any més "Per una Catalunya social, #jovuldecidir". Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va encapçalar la delegació del sindicat.

També en el marc de l'11 de Setembre, la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya va organitzar, el dia 8 de setembre, un debat sobre una carta de drets socials i laborals a Catalunya. En el debat hi va haver, entre d'altres, les intervencions d'Eduardo Rojo i Carolina Gala, catedràtics de dret del treball i la Seguretat Social a la Universitat Autònoma de Barcelona. ■

Signat el protocol de col·laboració entre CCOO de Catalunya i el Sindicat de la Imatge UPIFC

El dia 1 de juny es va signar el protocol de col·laboració sindical mútua entre CCOO de Catalunya i la seva Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) i el Sindicat de la Imatge UPIFC (Unió de Professionals de la Imatge i la Fotografia de Catalunya).

Aquest important conveni té com a objectiu renovar la col·laboració encetada el 1999 en la lluita contra la precarietat i la recerca de mecanismes de protecció social dels treballadors i treballadores del sector.

Entre els punts de l'acord, CCOO de Catalunya, a més de donar suport a les "10 propostes sindicals al Pla nacional de fotografia" presentades per la UPIFC al Departament de Cultura de la Generalitat, ofereix els seus serveis (assessorament sindical, gestoria, assegurances i altres) als membres de la UPIFC.

El protocol recull també que ambdues organitzacions col·laboraran en la promoció i l'organització d'activitats i accions conjuntes per garantir l'accés a la cultura. ■

Mor l'històric advocat del sindicat Leopoldo Espuny

Als 75 anys, el 12 de juny passat, va morir Leopoldo Espuny Carrillo (Gallur, Saragossa, 1940 - Barcelona, 12 de juny del 2016). Espuny va ser advocat i responsable del Gabinet Jurídic de CCOO el 1978, a més de membre del Consell

Nacional de CCOO de Catalunya. Leopoldo Espuny va arribar a Catalunya el 1942 i als anys setanta es va endinsar en el moviment estudiantil i el PSUC, i va impulsar l'organització dels advocats, motiu pel qual va participar a l'Assemblea de Catalunya i va ser detingut pel TOP (Tribunal de Orden Público) en diferents ocasions. Es va vincular al despatx laboralista de Luis Salvadores i després va passar a ser responsable del Gabinet Jurídic de CCOO. El sindicat lamenta profundament la seva pèrdua, així com la dels companys Josefa Moral, José Vera, Faustino Ortín, Manuel Oya o Pablo Permisán, que també ens han deixat en els darrers mesos. ■

Activa participació de CCOO a la manifestació de l'alliberament LGBTI

En el marc dels actes commemoratius del dia 28 de Juny, Dia Internacional de l'Orgull LGBTI (lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals), CCOO de Catalunya va participar, amb una nombrosa representació i amb pancarta pròpia, a la manifestació convocada per la Comissió Unitària 28-J amb el lema "Les plurisexualitats trenquen binarismes", que va transcórrer pels carrers de Barcelona el passat 2 de juliol.

Enguany la manifestació va coincidir amb la celebració del tercer aniversari de l'Àmbit LGBTI de CCOO de Catalunya. ■

Manifestació per a la Jornada Mundial pel Treball Digne

A l'hora de tancar aquesta edició, CCOO ha convocat una manifestació, amb altres sindicats i el suport d'entitats socials de Catalunya, per al 6 d'octubre a Barcelona amb motiu de la Jornada Mundial pel Treball Digne.

La manifestació, amb inici al davant de la seu de Foment del Treball, finalitza a la plaça d'Antonio López, just per denunciar l'elogi a la figura d'aquest personatge, primer marquès de Comillas, que es va enriquir amb el tràfic d'esclaus, i per reclamar l'eliminació de l'estàtua de l'esclavista i el canvi de nom de la plaça.

La Jornada Mundial pel Treball Digne se celebra el 7 d'octubre a proposta de la Confederació Mundial del Treball (CSI). ■

Tornem a reclamar l'eliminació de l'estàtua de l'esclavista Antonio López

Celebrada amb èxit a Mataró la 3a Diada del Treball Digne

El passat 17 de setembre, l'escola Anxaneta de Mataró va acollir la 3a Diada del Treball Digne de CCOO de Catalunya, una jornada festiva i alhora reivindicativa que es va convertir de nou en un espai de trobada per a la gent de CCOO de Catalunya com a element de cohesió de l'organització a l'inici d'un curs sindical que enguany serà molt intens.

La diada es va iniciar amb una visita cultural a Mataró, on es van visitar els patrimonis industrials i modernistes de la ciutat.

Al migdia, i ja a l'escola Anxaneta, on es va celebrar la diada a causa de la previsió de pluja, va començar la trobada de l'actiu sindical de CCOO: es van organitzar diverses activitats infantils i lúdiques, seguides de les intervencions institucionals de David Bote, alcalde de Mataró; de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i de Lalo Plata, secretari general de CCOO del Vallès Oriental, Maresme i Osona, que van donar pas a una paella popular per a més de 300 persones.

Després del dinar es va produir un dels moments més emotius de la diada: el reconeixement a la fidelitat afiliativa d'aquelles persones que compleixen més de 25 anys d'afiliació al sindicat. La diada va finalitzar de manera festiva amb una performance a càrrec de l'associació Teixit de Dones i el concert de rumba mataronina de Momen & la Banda Tarumba. ■

El futur d'Europa després del Brexit

La Confederació Europea de Sindicats ha obert un debat intern sobre el futur d'Europa que planteja una plataforma de tres eixos d'acció que s'adrecen a un canvi en profunditat de la Unió

El resultat del referèndum britànic sobre la sortida de la Unió va caure com una galleda d'aigua freda sobre una bona part de la població britànica, però també sobre una bona part de la del continent. El no del Regne Unit obre una nova esclatxa en la línia de flotació d'un projecte europeu afeblit per la impotència i la manca de coordinació davant l'emergència dels refugiats, pel fracàs del model de governança econòmica, però també, i molt especialment, per l'auge dels partits xenòfobs, cada vegada més presents al cor d'Europa. Les urnes posen punt i final a una història d'estira i arrossa que va començar poc després d'incorporar-se el Regne Unit a la Comunitat Europea, el 1973, i que ha estat marcada per l'intent de negociar, sempre de nou, tota mena d'excepcionalitats, ja fos en l'aportació al pressupost comunitari o en l'assumpció dels tractats. Aquesta voluntat de mantenir un statu quo especial s'ha mantingut fins al final. Les negociacions del passat mes de febrer, en les quals Cameron va imposar una bateria de mesures que devaluaven amb força el marc jurídic de la Unió, ja fos en l'àmbit de les prestacions socials o de la supervisió bancària, és un bon exemple de la singularitat de la percepció dels successius governs britànics respecte del projecte comú.

Perd la democràcia

Malauradament amb el Regne Unit no tan sols marxa un soci oposat a qüestions com la convergència social o política, sinó també un país d'impecable tradició democràtica que, en molts moments, ha estat un far d'esperança en les tempestuoses aigües dels conflictes que han arrassat el continent europeu. En termes econòmics Europa perd la segona economia més potent, tot i que, segons les previsions, en el cas d'una sortida suau (sense aranzels) la pèrdua del PIB per capita l'any 2030 seria del 0,63% per als britànics, i del 0,10% per a la ciutadania de la UE-27.

En el pitjor dels casos (aïllament del Regne Unit), segons les dades de l'IFO Institut, el PIB britànic per capita baixaria, el 2030, en un 2,98%, i l'europeu, en un 0,36%. Els riscos i els dubtes que encén la renúncia britànica no són, per tant, de caire econòmic, sinó polític i social. D'una banda, l'anomenat Brexit pot ser entès com una victòria en el procés de renacionalització d'Europa que influeixi en futures eleccions com les presidencials franceses. Pel que fa a la mobilitat i la lliure circulació, s'haurà de veure com es garanteix que la sortida no afecti negativament el gran nombre d'europeus i europees que treballen al Regne Unit, però també els britànics i britàniques que viuen i/o treballen al continent.

Ultimàtum a la UE

El procés que s'iniciarà tan aviat com el Govern britànic activi l'article 50 del Tractat de la Unió hauria de ser entès per la Unió Europea com un ultimàtum, un revulsiu per canviar d'una vegada les polítiques que estan enfonsant el projecte comú i que l'han fet cada vegada més antipàtic i distant, als ulls de la ciutadania. La Confederació Europea de Sindicats (CES) ha obert en aquest sentit un debat intern sobre el futur d'Europa que planteja una plataforma de tres eixos d'acció que s'adrecen a un canvi en profunditat de la Unió. En primer lloc, la proposta del sindicalisme europeu s'adreça a un canvi en la governança econòmica. Aquesta s'ha d'equilibrar amb la governança social, revisant el Pacte d'estabilitat i creixement, i reforçant una estratègia econòmica que recuperi la demanda i articuli una fiscalitat més justa i progressiva. En segon lloc, la CES demana que s'actualitzi el que havia estat la principal senya d'identitat del projecte europeu: el seu model social. Així, reivindica un pilar de drets socials que millori les condicions de vida i de treball, una clàusula de progrés social que garanteixi la inclusió i la cohesió social i la millora de la negociació col·lectiva per assolir més ocupació de qualitat. Finalment, el sindicat europeu demana una reforma democràtica de les institucions europees que requereix necessàriament una revisió dels tractats. És imprescindible que hi hagi un reajustament del poder a favor d'institucions elegides democràticament, com el Parlament Europeu, amb més control sobre la Comissió Europea. La creació d'un tribunal laboral europeu i un impuls a les polítiques comunes en l'àmbit de la justícia i de la solidaritat són altres dos elements de força per recuperar el pols d'una Europa social que pugui tornar a guanyar-se la complicitat i la confiança dels treballadors i treballadores i de la ciutadania europea. ■ Ricard Bellera

Mobilitzacions de denúncia contra l'abandonament dels refugiats

CCOO de Catalunya ha participat els darrers mesos en diverses mobilitzacions per denunciar públicament la irresponsabilitat, la negligència i l'hostilitat dels representants polítics de l'Estat espanyol i de la resta dels estats europeus davant l'èxode de persones desplaçades que busquen un lloc segur per viure.

CCOO denuncia les vulneracions dels drets humans comeses pels governs i els seus còmplices, que tanquen les portes a dones, homes i infants que necessiten protecció. Negant-los el dret a la lliure circulació i a les vies legals existents, se'ls obliga a quedar exposats al negoci impune del tràfic de persones, a fronteres militaritzades subcontractades a règims opressors i a arriscar la seva vida constantment.

Portes tancades

CCOO ha denunciat l'abandonament per part dels nostres governants de la seva obligació d'activar les imprescindibles accions de rescat, ajuda i protecció humanitària. CCOO no oblidia les més de 36.000 persones que, des de l'any 2000, han perdut la vida al Mediterrani, i denuncia l'acord immoral per a la deportació dels refugiats entre els estats de la Unió Europea i Turquia, un país que vulnera sistemàticament els drets humans.

La inacció i l'incompliment dels acords de protecció internacional per part de les institucions i dels estats membres de la UE davant la crisi dels refugiats és inadmissible. CCOO demana que les lleis ja incloses en els tractats internacionals d'asil i de drets humans s'apliquin immediatament. Igualment, CCOO exigeix a l'Estat espanyol i a la resta de països membres de la Unió Europea que apliquin les vies segures previstes, perquè totes les persones que han hagut de deixar el seu país, pels motius que siguin, puguin sobreviure, i viure dignament, en comptes d'haver-hi de deixar la vida. ■

El CITE opta al Premi Societat Civil 2016 del Consell Econòmic i Social Europeu

Aquest premi coincidiria amb el 30è aniversari de la creació del CITE

El Consell Econòmic i Social Europeu organitza anualment un premi de reconeixement a l'excel·lència en l'àmbit de les iniciatives de la societat civil. La convocatòria d'enguany s'adreça a premiar aquelles iniciatives de la societat civil que

cerquen millorar les condicions de vida de les persones migrades i de les refugiades a la Unió Europea, i afavorir la seva integració social.

En aquest sentit, des del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO de Catalunya, hem presentat la nostra candidatura a aquest reconeixement europeu, ja que considerem que seria un magnífic colofó a la commemoració dels 30 anys del CITE, que hem celebrat aquest any.

Suport a la candidatura

La candidatura del CITE ha rebut un suport molt transversal per part de diferents administracions i organitzacions,

com ara la Subdelegació del Govern de l'Estat a Barcelona, la Policia Nacional, la Secretaria de Ciutadania i Immigració de la Generalitat de Catalunya, la Confederació Europea de Sindicats, les Comissions Obreres d'Espanya, la xarxa UnionMigrantNet, l'Ajuntament de Barcelona, la Fundació la Caixa, SOS Racisme, el Col·legi de Treballadors Socials o Fedelatina.

Més enllà del que representaria l'assoliment d'aquesta distinció europea, la mostra de confiança en la feina que desenvolupa el CITE, que posen de manifest els suports rebuts, ja comporta una gran satisfacció i un reconeixement al seu treball continuat construint igualtat i ciutadania. ■ **Carles Bertran**

ASSEMBLEA DE DELEGATS I DELEGADES, EL 19 D'OCTUBRE, A SANT ADRIÀ

El dimecres 19 d'octubre tindrà lloc una important assemblea de delegats i delegades de CCOO de Catalunya. Es farà al poliesportiu Marina Besòs de Sant Adrià de Besòs, a partir de les 10 hores.

Aquesta trobada vol recollir les reflexions sorgides en els debats fets en el si del sindicat, especialment en el procés d'Assemblea sindical oberta i en la Conferència d'Homes i Dones.

En el primer cas, al llarg del 2015 van sorgir interessants temes que cal anar afrontant: en la cloenda, el 9 de novembre del 2015, es van determinar idees al voltant de la participació, l'organització, les prioritats laborals i socials, les noves formes de lluita o l'ètica sindical. En el segon cas, la Conferència d'Homes i Dones, que prenia el relleu de la que es va celebrar ara fa 25 anys, va obrir un debat, el 3 de març passat, sobre tres eixos: acció i prioritats sindicals en clau de gènere, participació i conciliació, i presència de les dones al sindicat i al centre de treball.

Preparant l'11è Congrés

Són conceptes, doncs, que estaran ben presents en aquesta nova assemblea de delegats i delegades, que ajudarà a preparar el camí de cara a l'11è Congrés del sindicat. Precisament el congrés, que se celebrarà els dies 4, 5 i 6 d'abril del 2017 a Barcelona, estrena web per recollir i tenir a mà totes aquestes propostes que intentaran millorar el futur i la utilitat de la nostra organització com a primera força sindical de Catalunya:

<http://www.ccoo.cat/11congres/>

El servei assegurador de

Avantatges i descomptes especials per a afiliats/ades

Assegurances per a particulars:

- Auto
- Moto
- Llar
- Caravanes
- Accidents personals
- Vida
- Estalvi i pensions
- Decessos
- Dental

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en **gestió ètica i solidària**: segell EthSI.
  - Invertim **sense ànim especulatiu** i amb criteris ètics.
  - **Fons de Solidaritat** per a clients en dificultats.
- Garantia gratuïta de protecció d'assegurances per
- **desocupació** amb les pòlisses d'Auto, Moto, Llar, Vida, Accidents i Caravanes.

Més informació a la teva delegació ATLANTIS o al:

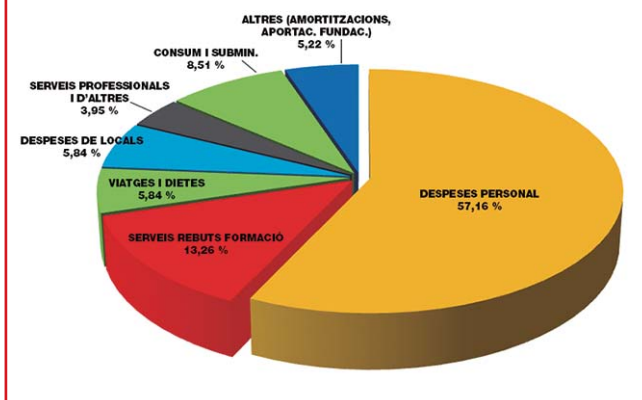
901 500 400 - 93 496 47 97

 www.atlantis-seguros.es

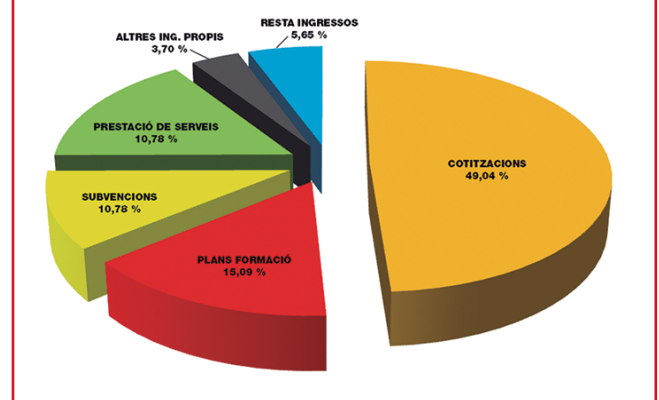
Informa't de les promocions actuals a www.atlantis-seguros.es o a les nostres oficines.

CCOO de Catalunya és l'únic sindicat que presenta els comptes auditats a la Sindicatura de Comptes

BICONC 2015: Composició de les despeses

BICONC 2015: Composició dels ingressos

La Confederació Sindical de CCOO de Catalunya ha tancat els comptes integrats del conjunt de l'organització corresponents a l'exercici del 2015. Els comptes, un cop revisats pels auditors externs independents i aprovats pel Consell Nacional, es van lliurar el dia 19 de juliol a la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Des de l'any 2005 CCOO és l'únic sindicat que, com a prova de transparència, entrega els comptes auditats a la Sindicatura.

Els comptes anuals, la memòria econòmica i la memòria d'activitats de l'exercici 2015 i l'informe dels auditors externs es poden consultar íntegrament al web de CCOO de Catalunya.

L'exercici s'ha desenvolupat, en les seves principals magnituds, en línia amb el que s'havia previst en el pressupost integrat (PI-CONC15). La millora del resultat comptable respecte al previst pressupostàriament ha estat deguda a l'aplicació de provisions establertes en exercicis anteriors i que s'han pogut desdotar el 31 de desembre del 2015. L'any 2015 ha seguit marcat per la crisi econòmica, cosa que es tradueix en una tendència a la baixa dels ingressos. També s'aprecia una contenció en les despeses, fruit dels esforços fets en exercicis anteriors.

Des de l'any 2014 els comptes integrats de CCOO de Catalunya incorporen el servei jurídic del sindicat (GTJ), de manera que els comptes confederals ofereixen una informació completa i integrada sobre el conjunt de l'estructura sindical i els serveis.

INGRESSOS

Els ingressos més importants corresponen a les quotes dels afiliats i afiliades, que se situen en 12.643.620 d'euros, un cop deduïdes les aportacions a organismes de CCOO d'àmbit estatal i internacionals als quals estem confederats, i suposen el 49,04% dels ingressos totals.

Els ingressos per serveis (assessorament sindical i jurídic), 4.058.020

d'euros, i d'altres de propis (negociació col·lectiva, Tribunal Laboral de Catalunya, convenis de prevenció, activitats, loteries, etc.), 954.717 d'euros, representen un 15,74% i un 3,70%, respectivament, dels ingressos totals.

Els ingressos per activitats finalistes de col·laboració social ascendeixen a 2.778.067 d'euros i representen el 10,78%. Aquests diners financen activitats sindicals relacionades amb el mandat constitucional a les organitzacions sindicals. Els ingressos per a l'execució de plans formatius s'eleva a 3.890.385 d'euros i suposen el 15,09%. Els ingressos financers, les provisions i els altres ingressos sumen 1.281.774 d'euros i equivalen al 5,65%.

DESPESES

En el capítol de despeses, les de personal representen un 57,16% del total, a les quals hem destinat 14.211.130 d'euros. Les despeses de viatges i dietes, corresponents a desplaçaments propis de l'activitat sindical, ascendeixen a 1.451.157 d'euros, el 5,84%.

Les despeses relacionades amb els nostres locals arreu de Catalunya (arrendaments, reparacions i conservacions) representen un 6,06% del total, 1.506.848 d'euros. El consum, el subministrament i els serveis (llum, aigua, calefacció, telèfons, etc.) durant l'exercici del 2015 han estat de 2.116.481 d'euros, equivalent a un 8,51% de les nostres despeses.

Les despeses per serveis professionals i altres despeses d'explotació ascendeixen a 980.978 euros. Aquesta despesa suposa un 4,31% del total. Per als serveis externs rebuts per a la formació hem gastat la quantitat de 3.297.625 d'euros, un 13,26% de les despeses.

I, finalment, el capítol d'aportacions a fundacions, amortitzacions, provisions i deteriorament de valor de les empreses del grup ha produït una despesa d'1.298.538 d'euros, equivalent al 5,22% de les despeses totals. ■ **Jordi Llorens**

Les pensions, entre el xantatge i el consens

La creació del Pacte de Toledo, espai compartit per forces polítiques i organitzacions empresarials i sindicals, garantia el seguiment permanent del sistema de Seguretat Social, vetllant per l'estabilitat, la viabilitat i la suficiència del sistema, i volia evitar que les pensions s'utilitzessin amb interessos partidistes curterministes en moments electorals. El Govern del PP ha obviat el Pacte de Toledo, imposant reformes, utilitzant el fons de reserva i prenent decisions sense consens i al marge de tota convocatòria del pacte. Aquesta actitud ha contribuït a la degradació del sistema de seguretat social, a la qual s'uneix ara la utilització xantatgista de les pensions i de les persones pensionistes, al servei dels seus interessos electoralistes.

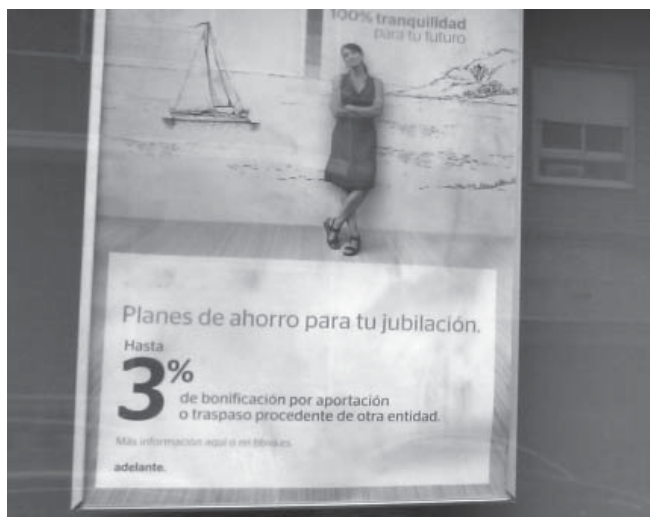
El Govern en funcions del PP relaciona la no-revaloració de les pensions amb el fracàs de la sessió d'investidura de Mariano Rajoy, adduint la impossibilitat legal de fer-ho, ja que està "en funcions". Aquesta argumentació, de clar xantatge, pretén fer els pensionistes hostatges del debat polític, i és contrària a la veritat, ja que hi ha mecanismes legals suficients per revalorar les pensions, atès que per raons d'urgència o interès general un govern en funcions pot fer un reial decret llei que posteriorment haurà de ser convalidat pel Parlament. Fins i tot amb la càmera dissolta ho pot fer, i la convalidació recauria en la Diputació Permanent.

Justícia social

Exigir el manteniment del poder adquisitiu de les pensions, i, per tant, la seva revaloració, és una qüestió tant de justícia social amb les persones que amb el seu treball han contribuït a generar la riquesa del país i el seu creixement, com de necessitat econòmica del país, ja que mantenir actualitzada la capacitat adquisitiva de les persones que ja no treballen contribueix a generar demanda interna, un dels factors principals que expliquen el creixement de la nostra economia. Així es va entendre fa molts anys en el Pacte de Toledo, quan va acordar la revaloració automàtica de les pensions per garantir-ne el poder adquisitiu. Però el Govern del PP el 2013 va imposar una reforma del sistema, la primera sense acord des del 1995, que aplica una fórmula de revaloració que no garanteix el manteniment del poder adquisitiu. La mateixa reforma que està provocant una caiguda de les quanties de les noves pensions, ja que aplica, en el seu càlcul, un factor de "sostenibilitat" que té relació amb l'esperança de vida. Dues mesures regressives que tenen efecte negatiu sobre milions de pensionistes actuals i sobre les futures pensions.

Problemes de finançament

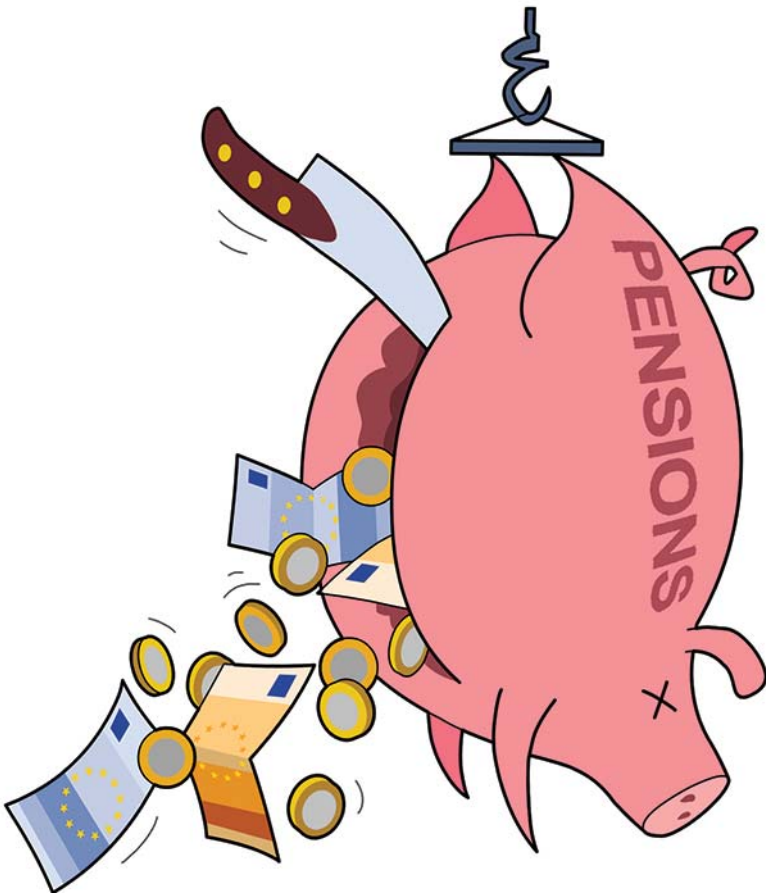
El sistema de seguretat social té avui un problema greu de desequilibri financer anual, que supera l'1% del PIB, una situació que des de CCOO fa temps que avisem, perquè entenem que insta a prendre decisions. Fins ara, però, no està tenint ressò suficient entre totes les forces polítiques. La reforma pactada el 2011 ja preveia la necessitat de buscar fonts addicionals de finançament (a partir del 2027) per fer front al repte demogràfic que representava l'arribada de la generació del *baby boom* a la jubilació. Ara bé, la profunditat de la crisi i la seva durada, així com els efectes de les polítiques imposades pel Govern del PP (austeritat, reforma laboral, tarifes planes, bonificacions...), han agreujat la situació de desocupació i precarietat, que està provocant el dèficit actual del sistema i que obliga a utilitzar el fons de reserva de forma anticipada.

El problema de la Seguretat Social no és de model, no és d'inevitabilitat d'una crisi del sistema. El problema és de mala gestió, d'autoritarisme a l'hora de prendre mesures al marge del diàleg i el consens social i d'una voluntat politicoideològica de qüestionar un sistema sobre el qual hi ha molts interessos financers per convertir-lo en negoci.

Si no actuem ràpid, a través del Pacte de Toledo, ens podem trobar que el Govern segueixi utilitzant el fons de reserva fins al seu exhauriment i que vagi disminuint el nivell de cobertura futura de les pensions.

El dèficit de la Seguretat Social creix, no perquè les prestacions creixin, ja que estan pràcticament congelades (el Govern va limitar el seu creixement en el 0,25%), sinó perquè les cotitzacions baixen. El 2015 s'han recaptat 4.800 milions menys que el 2011 (100.493 milions davant 105.312), ja que les cotitzacions de persones aturades i les bonificacions compensades per l'Estat, que el 2011 van superar els 10.350 milions, en l'actualitat han estat només de 6.600 milions. Les noves quotes són inferiors perquè ara els sous són molt baixos. A més, la congelació del salari mínim s'ha traslladat mimèticament a totes les bases mínimes de cotització. A banda de la manca de control sobre determinats contractes, que generen infracotització, cal esmentar les hores extraordinàries o les pràctiques de becaris i estudiants que no cotitzen, només per citar algunes qüestions sobre les quals ha de ser possible actuar.

Si no actuem ràpid, a través del Pacte de Toledo, per establir l'anticipació d'algunes de les mesures plantejades en els acords del 2011 per garantir els ingressos suficients del sistema, ens podem trobar que el Govern segueixi utilitzant el fons de reserva fins al seu exhauriment i que vagi disminuint el nivell de cobertura futura de les pensions. Si no actuem i revertim la reforma

imposada el 2013, la taxa de reemplaçament de la pensió en relació amb el darrer salari pot passar, com ja apunta la Comissió Europea, del 79% en què es trobava el 2013, de mitjana, al 48,6% l'any 2060.

El negoci de les pensions

Sens dubte s'hauran d'entomar mesures que poden comportar un major esforç fiscal a empresaris i empresàries i a treballadors i treballadores o traspasar superàvits d'altres sectors públics per minorar el dèficit de la Seguretat Social. Es pot aplicar un recàrrec als salaris que superin la base màxima de cotització, als beneficis empresarials —sense que això tingui incidència en el treball— o a activitats que ara no cotitzen. Es poden adoptar també altres mesures que comportin més ingressos per una o altra via. En qualsevol cas, caldrà treballar totes les alternatives i fer-ne el debat corresponent amb arguments raonables, però la realitat és que avui el pes del treball en el PIB està disminuint. El problema de la Seguretat Social no és de model, no és d'inevitabilitat d'una crisi del sistema. El problema és de mala gestió, d'autoritarisme a l'hora de prendre mesures al marge del diàleg i el consens social i d'una voluntat politicoideològica de qüestionar un sistema sobre el qual hi ha molts interessos financers per convertir-lo en negoci.

Pacte de Toledo ja!

El sistema té perills. El principal és no fer res i deixar que les actuals tendències segueixin. Avui el PP manté segrestat el debat de les pensions mentre imposa mesures que contribueixen a augmentar el dèficit del sistema, empitjoren les noves pensions i afecten el poder adquisitiu de les que ja es perceben. Per això és urgent que els partits polítics entenguin la necessitat de constituir de forma immediata la Comissió del Pacte de Toledo i convocar els espais de diàleg social amb els sindicats i les organitzacions empresarials per articular mesures que millorin els ingressos de la Seguretat Social: actuar sobre les cotitzacions i buscar mesures de finançament addicionals via impostos. Cal que les pensions se situïn en el marc d'una política estratègica de país que s'abordi des de la participació i el consens polític i social més ampli. El moviment sindical hem de generar l'estat d'opinió necessari, explicant i pressionant, perquè es constitueixi de manera urgent el Pacte de Toledo i s'abordin les propostes per millorar-ne el funcionament i la suficiència del sistema, i per garantir les pensions i el seu poder adquisitiu.

■ Joan Carles Gallego

Emotiva celebració dels 40 anys de l'Assemblea de Barcelona de CCOO

El passat 11 de juliol, 40 anys després de l'Assemblea de Barcelona, celebrada el 1976 a l'església de Sant Medir, on CCOO es va constituir com a sindicat, s'han celebrat diversos actes emotius a Barcelona per commemorar-ho.

Al matí, després d'un acte d'homenatge a Cipriano García sota la placa que porta el seu nom, el Consejo Confederal de CCOO d'Espanya es va reunir per recordar aquella històrica assemblea i també per convocar l'11è Congrés del sindicat, que se celebrarà el juny del 2017. Després, es va fer un debat, amb la presència d'Owen Jones, periodista, escriptor i analista britànic.

A la tarda va tenir lloc un altre acte commemoratiu a l'antiga fàbrica Fabra i Coats de Barcelona que va servir per recuperar la memòria col·lectiva i el paper de molts homes i dones que van contribuir a la recuperació de la democràcia i a la consolidació de CCOO com l'organització social més important del país. Hi van intervenir, entre d'altres, l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau; l'exsecretari general de CCOO, Antonio Gutiérrez, i els secretaris generals de CCOO de Catalunya i CCOO d'Espanya, Joan Carles Gallego i Ignacio Fernández Toxo. ■

Més Indústria força el Govern a negociar un pacte nacional per mandat del Parlament

Amb la firma del pacte Més Indústria, els principals agents econòmics i socials de Catalunya han manifestat, des de desembre del 2012, la necessitat de reindustrialitzar el país. La petició s'adreçava llavors a un govern que desmantellava la política industrial iniciada en l'etapa del tripartit amb l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana (2005), i la seva revisió i nou impuls (2008-2011). Paradoxalment, la liquidació del Departament d'Indústria es produïa en moments de reacció de la UE davant la recessió econòmica i a favor d'un renaiement industrial.

Govern decebedor

El consens de les principals organitzacions de la societat civil catalana entorn de la indústria es materialitzava amb "138 propostes per a un nou impuls a la indústria" (2013), presentat per la plataforma

Més Indústria a l'Executiu català. Aquella iniciativa va forçar el Govern a emprendre un programa de polítiques sectorials, l'"Estratègia industrial de Catalunya" (2014), que va decebre per poc ambiciosa, ja que no preveia de forma transversal instruments i mesures de política econòmica i de finançament públic. Les organitzacions socials anaven més enllà i demanaven un full de ruta de llarg termini i amb consens ampli. La indústria no podia esperar més i la plataforma Més Indústria va proposar el Pacte nacional/acord programàtic per a la indústria (març del 2015 i abril del 2016), seguint el compromís de tots els partits polítics representats al Parlament de Catalunya a favor d'un gran pacte nacional.

Compromís del Parlament

El Parlament va recollir el repte i tots els grups conjuntament van presentar una proposta de resolució que instava

el Govern de la Generalitat a: 1) impulsar conjuntament amb les forces polítiques i els agents socials i econòmics, d'acord amb la declaració de Més Indústria, l'establiment de les bases d'un pacte nacional/acord programàtic per a la indústria; 2) impulsar la redacció del Pacte nacional per a la planificació del desenvolupament industrial de Catalunya en el llarg termini, i 3) definir els instruments de concertació i participació per a la governança del pacte nacional. La proposta de resolució va ser aprovada per unanimitat el dia 13 de juliol del 2016. Pocs dies després de l'aprovació, el Govern assumia l'acord convocant els agents socials integrats al Consell Català de l'Empresa per acordar l'arquitectura del pacte nacional i definir la metodologia del treball. Els treballs iniciats el setembre entorn de 6 taules de debat i proposta s'espera que conculquin abans de final d'any. ■ **Salvador Clarós**

Hay futuro después de Delphi

El pasado mes de febrero, conocíamos la desagradable noticia que la multinacional Delphi decidió poner fin a la actividad industrial en la factoría de Sant Cugat del Vallès. Esta decisión suponía dejar sin empleo a 530 trabajadores y trabajadoras, y el fin de una planta con 54 años de historia. CCOO, como primera fuerza sindical en la empresa, nos marcamos el objetivo de no aceptar el cierre sin garantizar un proyecto industrial a largo plazo para que la plantilla tuviese un nuevo empleo.

El trayecto hasta hoy no ha sido nada sencillo, por las tensiones de la negociación y por el trabajo en la prospección de nuevos inversores que dieran continuidad a un proyecto industrial. Las instalaciones industriales y la alta cualificación de la plantilla eran valores fundamentales para la atracción de nuevos inversores. La estrategia de CCOO y el trabajo coordinado del conjunto de la afiliación, así como del resto de plantilla, permitieron que el pasado 28 de julio se consiguiera firmar un proyecto industrial con un *pull* de cuatro empresas catalanas que garantiza

La estrategia de CCOO y la plantilla de Delphi han hecho posible un nuevo proyecto industrial

la contratación de un mínimo de 208 trabajadores y trabajadoras de Delphi antes de finales del 2018.

Las cuatro empresas son JJUAN, GUTMAR, ISSE y GUILERA, de los sectores de la moto, aeroespacial y la electrónica, y compartirán estrategias industriales y sinergias para avanzar en proyectos complementarios, que desarrollarán procesos y productos de fabricación en la planta de Sant Cugat del Vallès, de modo

que se garantizará el mantenimiento del empleo de una buena parte de la plantilla actual de Delphi.

CCOO valoramos la importancia de este acuerdo, ya que mantiene el empleo y, algo fundamental, se trata de proyectos de expansión y crecimiento de empresas catalanas consolidadas que tienen la necesidad de crecer para poder dar salida al incremento de la demanda de sus productos, por lo que el proyecto garantiza el tejido industrial y, seguramente a medio plazo, un mayor empleo del inicialmente acordado.

■ **Jordi Arnaiz**

Per què es redueix l'abandonament escolar prematur a Catalunya?

L'abandonament escolar prematur (AEP) és el percentatge de joves de 18 a 24 anys que assoleixen com a màxim la titulació d'ensenyament secundari obligatori (ESO) i que no obtenen títols postobligatoris ni continuen formant-se. No s'ha de confondre amb fracàs escolar, que és el percentatge d'alumnes que no obtenen el graduat d'ESO a l'edat que correspondria.

Les conseqüències en l'esfera personal i social de l'AEP són tangibles i, fins i tot, quantificables. Hi ha estudis que han analitzat els elevats costos econòmics (menor remuneració i aportació al sistema de benestar, major risc de pobresa, augment de polítiques socials...) que pot representar. Segons les darreres dades disponibles del 2015, l'AEP a l'Estat espanyol es redueix fins al 19,97% (el 2008 era del 31,70%). A Catalunya, el descens és superior, ja que passa del 32,9% el 2008 al 18,9% el 2015. La mitjana de la Unió Europea és del 10,9%, i s'ha marcat un objectiu general a la UE del 10% i un 15% per a l'Estat espanyol atès el seu elevat punt de partida. En un context d'encavalcament de lleis educatives (LOGSE, LOE, LOMCE, LEC...), de reducció d'un 20% de la inversió educativa, d'absència de plans específics per combatre el problema (ni informes d'avaluació), amb una inversió en percentatge de PIB en educació pública 2 punts per sota de la mitjana de la Unió Europea (UE) i amb unes ràtios que no han deixat d'augmentar, per què s'ha reduït l'AEP?

Podem establir amb certesa una estreta relació entre atur juvenil (menors de 25 anys) i AEP, ja que si el 2008, de cada 100 joves en AEP, 60 tenia feina, el 2014 ja només n'eren 30. En el mateix període (2008-2014), l'augment d'escolarització dels joves entre 16 i 24 anys va ser del 15,6%.

Dificultats d'inserció laboral

Els aspectes sociolaborals són els que millor expliquen el descens de l'AEP. Les dificultats d'inserció laboral dels joves han originat un augment d'escolarització massiu.

És un fet reconegut que l'ESO no garanteix la integració social i laboral de les persones i, per tant, és una prioritat que les polítiques educatives prevegin una oferta universal que permeti accedir amb garanties a la formació postobligatòria.

Un 52% de joves en AEP, segons dades del ministeri, ha assolit el graduat en ESO; per tant, el problema principal no és el fracàs escolar, sinó la continuïtat als estudis postobligatoris.

No està quantificat quants joves inicien etapes postobligatòries i abandonen dins el marge de l'AEP ni tampoc quants es queden directament sense plaça: no hi ha el que alguns denominen *traçabilitat*. Curiosament, sí que en tenim per a productes de baix cost, com un refresc. A l'economia i a la societat 4.0, invertir en educació i formació esdevé un cost o un avantatge?

Catalunya té un nivell de qualificació de la població adulta polaritzat respecte a la UE (**vegeu taula**). Un 22% més de persones a la franja baixa i un 24% menys de persones a la intermèdia (estudis postobligatoris). Especialment, en formació professional de grau mitjà la mancança és enorme (10% respecte al 33% de mitjana a l'OCDE), just on els organismes internacionals projecten la generació de dos terços de l'ocupació a mitjà termini.

L'oferta en formació professional de grau mitjà s'ha doblat en 10 anys, però alguna cosa no està funcionant quan a primer curs hi ha el 40% més d'alumnes que a segon. L'augment d'un 52% dels alumnes per grup (ràtios) ens podria donar alguna explicació. La manca d'oferta de qualitat, amb recursos que garanteixin l'atenció individualitzada, i la inexistència d'un sistema integrat d'informació, orientació i acompanyament, que connecti l'ensenyament obligatori i el postobligatori, són claus del problema, però l'Administració respon amb retallades que prioritzen drets fonamentals i estratègics com l'educació i la formació, i que impacten principalment en els que menys recursos tenen.

La Comissió Europea ha incidit en un fet ja reconegut, i és que els resultats educatius estan relacionats amb el nivell socioeconòmic de les famílies; per tant, amb baixa inversió es potencia un cercle viciós i es posa en risc la inclusió, l'equitat i la cohesió social.

Que a Catalunya tinguem un 22% més de persones amb baixa formació que a la mitjana de la UE pot esdevenir un llast que condicioni el benestar futur, sobretot si aconseguim evolucionar cap a un model productiu de valor afegit, que no competeixi per costos i que generi ocupació de qualitat. ■ **Eduard Requena**

2014	Secundària obligatòria, infantil o primària	Secundària postobligatòria	Terciària o equivalent
OCDE	23,6%	42,7%	33,6%
UE	21,7%	46,6%	31,7%
Espanya	43,4%	21,9%	34,7%
Catalunya	43,5%	22,6%	33,9%

Nivell de formació de la població adulta. Font: OCDE i elaboració pròpia

L'ESO no garanteix la integració social i laboral de les persones i per tant és una prioritat que les polítiques educatives prevegin una oferta universal que permeti accedir amb garanties a la formació postobligatòria.

Inici de curs 2016-2017: 'déjà vu'?

CCOO va portar el conflicte de la manca de personal substitut a les portes del departament

Estic perdent el temps escrivint aquest article? Tinc aquesta sensació quan m'he rellegit el que vaig escriure el curs passat. Perquè podria copiar exactament el mateix. Puc actualitzar xifres, això sí, per afirmar que l'educació no és una prioritat per al Govern de la Generalitat de Catalunya.

Perquè del 2010 al 2015 ha incrementat el pressupost general executat un 5,3%, però ha reduït el del Departament d'Ensenyament un 16,8%. Perquè només per compensar l'increment d'alumnes a l'escola pública que hem tingut en 5 anys, ara mateix necessitaríem 7.200 docents més dels que tenim. Que no vol dir que siguin els suficients per a les necessitats de la nostra societat.

Un govern, a més, poc transparent, que no és capaç d'informar del pressupost que destinarà aquest 2016 a l'educació, que publica dades sense poder-les comparar amb cursos anteriors, que no publica les dades de l'escola concertada...

Un govern que no dona solucions a la greu problemàtica que ens trobarem per escolaritzar els nostres adolescents. Perquè en els propers 4 anys, calculem en prop de 2.000 les noves aules necessàries per atendre amb dignitat l'increment de població per cursar l'ESO, i al ritme de construccions i adaptacions d'aquest any, en necessitarem més de 100 per assolir-les.

Un govern que continua sense enviar personal substitut des del primer dia, malgrat la lleugera millora en les substitucions al setembre. Per això, ens hem vist obligats a portar el conflicte a les portes del departament, amb una acampada fins que van nomenar-los.

Universitats ofegades

Un govern que no millora els estudis postobligatoris i que manté ofegades econòmicament les universitats i els seus estudiants: s'han incrementat les taxes universitàries un 66% des del 2012, amb la qual cosa es cobra el triple que a altres comunitats autònomes.

I què hem de dir de la inestabilitat política de què alertàvem el curs passat? Ens temíem que es fes crònica i anem camí d'aconseguir-ho. Amb pròrroga pressupostària a Catalunya, amb moció de confiança... I a això cal afegir l'any amb govern en funcions a l'Estat, amb unes terceres eleccions a l'horitzó... La situació perfecta per als que volen una societat regida per les lleis del mercat i la nul·la intervenció dels representants democràtics de la ciutadania.

Esperem que l'article del proper curs pugui ser molt diferent. CCOO d'Educació no deixarem de lluitar i negociar per aconseguir que així sigui. ■ **Manel Pulido**

Declarades nul·les les comissions de serveis de la Universitat de Barcelona

El jutjat Contenciós Administratiu número 17 de Barcelona va declarar nul·les les comissions de serveis i encàrrecs de funcions del PAS (personal d'administració i serveis) funcionari, realitzades per la Universitat de Barcelona (UB).

Aquesta sentència, que inclou situacions donades per la via dels fets, respon a la demanda presentada per la Junta del PAS de la UB, presentada el seu dia per la gran quantitat d'irregularitats en aquests nomenaments, la majoria realitzats per l'actual equip de govern, però també amb alguns que s'arrosseguen des de l'anterior segle xx.

Sense justificació

En la majoria dels casos de comissió de serveis i d'encàrrecs de funcions no hi ha motivació que les justifiqui i superen de molt els límits legalment establerts: 2 anys per als primers i 6 mesos per als segons.

Cal afegir que, a més, molts d'aquests casos es corresponen amb retribucions no formalitzades, tal com posen de manifest els informes de la Sindicatura de Comptes o fins i tot els emesos per l'interventor o l'assessoria jurídica de la mateixa Universitat de Barcelona. A això cal afegir la queixa del Consell Social de la UB.

La Universitat de Barcelona, per no complir la sentència, pretén regularitzar els pagaments indeguts més antics amb una modificació de la RLT (relació de llocs de treball) que consolidi retribucions superiors de les que ja cobren amb els sobresous actuals. ■

Palau Robert Centre d'Informació
de Catalunya

Passeig de Gràcia, 107 (Barcelona)
gencat.cat/palaurobert

Segueix-nos a:

OUTUMURO BCN RETRATS

Exposició Sales 1-2
Entrada lliure
20.09.2016 - 26.02.2017

 Generalitat
de Catalunya

El personal de la Generalitat recupera la paga del 2012

Cal continuar pressionant per recuperar tots els drets arrabassats

L'any 2012 el Govern del PP, eufòric per la majoria absoluta que va aconseguir en les eleccions, es va llançar a una cursa frenètica per reduir de forma dràstica l'estat del benestar.

Entre els seus objectius es va situar la reducció del poder adquisitiu i de drets socials de treballadors i treballadores, així com de les capacitats d'exercir els nostres drets a partir de la negociació col·lectiva.

Per donar exemple va utilitzar els empleats i empleades públics, traient-nos de cop els drets i les millores aconseguits en molts anys de negociació i la paga extraordinària del desembre d'aquell any.

Campió de les retallades

El Govern de la Generalitat, per aplicació de la legalitat i per voluntat pròpia, es va convertir en un campió de les retallades.

Abans de les mesures preses pel Govern central, ja ens havia retallat un 5% del nostre salari anual i, posteriorment, una paga el 2013 i una altra el 2014.

Més enllà de les dificultats de finançament, el Govern de la Generalitat ha actuat seguint prioritats econòmiques, i mentre reduïa els impostos als sectors més adinerats, retallava els serveis públics i els salaris i altres condicions laborals dels empleats i empleades públics.

La mobilització dona fruits

Fruit de les mobilitzacions laborals, socials i dels canvis polítics hem començat a recuperar alguns dels drets arrabassats, com la paga del 2012.

Assolit aquest acord, ara ens toca seguir les negociacions i mobilitzacions per recuperar drets, especialment aquells que comportin incrementar les plantilles i millorar la seva estabilitat per a la reducció de la precarietat del personal interí.

■ Xesús González

Absolt el treballador de TV3 acusat de filtracions durant el procés de l'ERO

El passat mes de juliol es va conèixer l'absolució del treballador de TV3 al qual van voler culpar de la filtració, el 2012, de les dades salarials i dels càlculs per fer l'ERO. Aquell any, un correu electrònic des de la bústia del president del Consell de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Brauli Duart, va ser rebut per diferents bústies del correu intern de la corporació. El correu contenia un full d'excel amb dades de la plantilla i els càlculs d'indemnitzacions per fer un ERO, que finalment es va portar a terme l'estiu del 2013.

Durant el judici, el treballador es va declarar innocent, i va explicar la seva denúncia i comunicació a comissaria i la pressió que va patir perquè confessés la seva culpabilitat. La CCMA demanava 7 anys de presó, i això tenint només indicis, sense cap prova directa.

Des del primer moment el Comitè d'Empresa de TV3, amb majoria de CCOO, va fer costat al treballador i va portar a terme concentracions i aturades per criticar l'actuació desmesurada i insensible de la CCMA, i en nombroses

CCOO ha fet costat en tot moment al treballador denunciat

ocasions ha demanat un canvi de rumb de la seva direcció.■

Campanya per lluitar contra l'exploració laboral en el sector carni

CCOO hem posat en marxa una campanya sindical de lluita contra l'exploració laboral en el sector carni a tot Catalunya per combatre la implantació de falses cooperatives en el sector i per posar fi a la utilització de falsos autònoms, i garantir, així, l'aplicació de les condicions fixades pel conveni col·lectiu estatal, tant en matèria de salari com de jornada, principalment.

Lluitem en contra del frau en la contractació laboral, la figura dels falsos autònoms, les falses cooperatives de treball associat, les jornades de treball inacabables i els baixos salaris. I treballem en les denúncies a la Inspecció de Treball i al jutjat social, per impulsar un canvi de la llei de cooperatives, per instar la patronal a fer un pacte de bones pràctiques i per exigir el compliment del conveni sectorial.

Des de CCOO hem aconseguit la constitució d'una mesa sectorial a Catalunya, amb la presència del Govern de la Gene-

ralitat, les patronals del sector i els sindicats, que permeti posar fi a les pràctiques d'exploració laboral instal·lades en algunes empreses del sector i establir protocols i acords sobre la regulació de les condicions laborals a les empreses càrnies.

A més, hem iniciat converses amb diferents departaments del Govern de la Generalitat per engegar la tramitació de la modificació de la Llei de cooperatives al Parlament de Catalunya per garantir l'aplicació del conveni sectorial a tots els treballadors i treballadores associats a les cooperatives del sector carni.

Contractació fraudulenta

Mitjançant la nostra participació al Consell de Relacions Laborals de Catalunya, hem acordat l'impuls de campanyes de la Inspecció de Treball sobre la contractació fraudulenta en el sector carni, de les quals ja tenim resolucions que han exigit la regularització de més de 500 contractes de

treball, i continuem denunciant aquestes pràctiques al conjunt del país.

També estem impulsant una campanya informativa a les empreses del sector a Osona, pel pes que aquest sector d'activitat té a la comarca, on estem repartint informació sobre la campanya sindical i oferint assessorament gratuït als treballadors i treballadores que són víctimes de l'exploració laboral.

CCOO volem recuperar la dignitat en les condicions de treball i eradicar l'exploració laboral que pateixen els treballadors i treballadores del sector carni. Per això lluitem contra l'abús dels empresaris que utilitzen l'externalització de processos productius i la subcontractació com a política per fer guanys, a costa de la precarietat dels treballadors i treballadores. ■ **Javier Pacheco**

CCOO treballa per eradicar la precarietat laboral en el sector de l'elevació

Fa temps que CCOO lluita contra la desregulació que tant la llei mercantil com la reforma laboral incentiven, amb la subcontractació d'activitats en alguns sectors. Com en el cas del sector de l'elevació —manteniment i muntatge d'ascensors, muntacàrregues i escales mecàniques— a Catalunya, on s'ha produït una reorganització per la via de la subcontractació, després de l'aplicació de la normativa estatal del 2013, de manera que hem passat de les 27 empreses que hi havia el 2012 a les 64 que hi ha avui. Amb aquesta reorganització, es liberalitza el mercat i es comencen a forjar les bases de la problemàtica social i laboral que avui tenim en aquest sector.

Frau als consumidors

L'arrel del problema té a veure amb el volum de feina que impliquen les tasques de manteniment, ja que hi ha hagut una disminució dels nivells d'ocupació des del 2012 (hem passat de 2.800 treballadors i treballadores a 2.350), però en canvi han augmentat les càrregues de treball de revisió de les instal·lacions, arran dels canvis de normatives, que han

precaritzat les condicions laborals. Aquesta disminució de personal que s'ha donat només va associada a les ràtios de rendibilitat de les empreses i, en canvi, comporta que, en moltes ocasions, no es realitzin les revisions mensuals previstes per la normativa. Les empreses incorren, d'aquesta manera, en un frau a les persones consumidores, alhora que es posa en risc la seguretat de les persones.

En aquest escenari, CCOO d'Indústria hem denunciat davant del Govern de la Generalitat el marc de precarietat del sector i l'hem comminat a assumir la seva responsabilitat davant d'aquestes situacions tan greus per als treballadors i treballadores i els consumidors i consumidores. Davant d'aquesta denúncia, el Departament de Seguretat Industrial i Consum de la Generalitat s'ha compromès a presentar una sèrie de propostes en els pròxims dies que permetin revertir les irregularitats comeses per les empreses del sector. CCOO continuarà vetllant per les condicions laborals i els drets de les persones consumidores. ■ **José Juan Marín**

Acord en els convenis del metall de Barcelona, Tarragona i Girona

Aquest any 2016 ha estat especialment intens en matèria de negociació col·lectiva als sectors siderometal·lúrgics de Catalunya, on hem tancat un acord significatiu en els convenis provincials del metall de les províncies de Barcelona, Tarragona i Girona. CCOO d'Indústria fem una valoració positiva del resultat de la negociació, ja que hem aconseguit uns increments salarials en la línia alta de l'AENC (Acuerdo para el empleo y la negociación colectiva) i l'AIC (Acord interprofessional de Catalunya) que garanteixen el poder adquisitiu dels treballadors i treballadores del sector a les tres províncies, i s'avança en algunes qüestions importants en matèria d'igualtat, permisos retribuïts, salut laboral, drets sindicals i formació.

Aquests acords posen de manifest la capacitat de coordinació al sector del metall, on hem articular una estratègia de negociació conjunta per a tot el sector que ens ha permès aconseguir que els tres convenis que estaven en negociació mantinguin la mateixa vigència (2016-2017) i tinguin els mateixos increments salarials (d'un 3% durant la vigència del conveni), amb l'objectiu de reforçar el caràcter nacional de la negociació col·lectiva al sector del metall a Catalunya.

Ha estat un procés altament participatiu

Vistiplot de l'afiliació

Ha estat un procés de negociació marcat per la participació de l'afiliació i dels delegats i delegades en totes les fases, des de l'elaboració de la plataforma reivindicativa o la definició dels processos de mobilització davant el bloqueig de les negociacions fins a la valoració i ratificació dels principis d'acord, mitjançant un referèndum. D'aquesta manera, hem acomplert els compromisos assumits en el marc de l'Assemblea sindical oberta de ser més participatiu i no signar cap conveni sense el vistiplot de l'afiliació. I ho hem fet implementant nous es-

pais de participació a través de la xarxa i per la via telemàtica, a més de les assemblees i comunicats informatius.

Cal valorar el bon treball i la tenacitat dels companys i companyes que formen part de les tres comissions negociadores, així com la campanya de mobilització sectorial impulsada a les províncies de Barcelona i Tarragona, gràcies a les quals les patronals del sector es van veure obligades a fer marxa enrere en algunes propostes de retallades que eren del tot inassumibles i es va poder desbloquejar la negociació, amb la consecució dels respectius acords.

També cal destacar la importància d'aquests tres convenis, ja que donen cobertura a més del 90% dels treballadors i treballadores del sector a Catalunya, uns 220.000 aproximadament, i, a més, són un referent per a altres convenis sectorials i d'empresa. ■ José Antonio Hernández

Hacer visible lo invisible: las trabajadoras del hogar, la esclavitud del siglo XXI

Si algo demuestran los datos económicos es que las supuestas mejoras no se reflejan en la mayoría de los trabajadores y trabajadoras del país, más bien al contrario, cuanto peores son las condiciones de los trabajadores y las trabajadoras, peor va nuestra economía.

Las trabajadoras del hogar son uno de los colectivos con menos derechos laborales de todo el mundo. No es muy difícil concluir que el hecho de ser un sector feminizado influye de manera decisiva en esta situación, la economía sumergida, la precariedad laboral y las leyes que lo regulan hacen que este colectivo sea más vulnerable.

Modificar la legislación

CCOO estamos trabajando con distintos colectivos, uno de ellos el grupo de las Libélulas, para colaborar y trabajar conjuntamente con el objetivo de modificar la legislación laboral vigente y así conseguir mejores condiciones de trabajo.

Nuestro primer objetivo es que el Gobierno español ratifique el convenio 189 de la OIT, donde se reconoce que los derechos de este colectivo han de ser los mismos que los de cualquier otro. Desde CCOO vamos más allá y pedimos incrementar el SMI (salario mínimo interprofesional), ya que es el referente para su salario, al acceso al desempleo, al subsidio para mayores de 55 años o a la jubilación.

Sin la visión de la importancia y el valor que aportan al conjunto de la sociedad las tareas domésticas, difícilmente vamos a superar la brecha histórica sobre la igualdad y la realidad.

■ Aurora Huerga

Abusos en la contractació i la subcontractació a Milsa-Avidel

CCOO de Lleida ha denunciat reiteradament els últims mesos el cas omís a la llei que fa l'escorxador d'aus Milsa-Avidel, en la contractació dels seus treballadors i treballadores.

Del conjunt de persones que treballen en aquest escorxador, només 57 tenen contracte amb Milsa, uns 40 més pertanyen a una altra empresa del grup i la resta, fins als 400 treballadors i treballadores de l'empresa, són falsos autònoms que pertanyen a cooperatives de treball associat, o estan contractats per ETT o són treballadors subcontractats. És a dir, entre un

75% i un 80% dels treballadors i treballadores estan externalitzats.

Explotació laboral

Aquest fet suposa una precarització de les seves condicions laborals i salarials respecte dels treballadors i treballadores que tenen contracte amb l'empresa. En el còmput anual dels seus salaris s'observa que cobren menys, treballen més hores, no gaudeixen de vacances ni de dies festius, treballen quan els avisa l'empresa i són ells els que han de pagar-se la roba de treball i, fins i tot, les eines de treball.

Aquestes condicions no fan més que "rebentar" els preus i, com hem dit, precaritzar els llocs de treball, en aquest cas ocupats majoritàriament per treballadors i treballadores estrangers.

Durant tot l'estiu s'han dut a terme diverses accions emmarcades en la campanya impulsada per CCOO per dignificar les condicions de treball al sector carni a Catalunya, i en el cas d'aquest escorxador de Lleida es produeixen després dels infructuosos intents per resoldre la situació per la via del diàleg i la negociació amb la direcció de Milsa-Avidel. ■

Petició d'un canvi de conveni per al personal de FGC de la línia de la Pobla

El sindicat ha reclamat a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya que apliqui el Conveni de xarxa principal de l'empresa a tot el personal que està treballant a la línia de tren de la Pobla. Aquest conveni és el que s'aplica a tots els treballadors Barcelona-Vallès i Llobregat-Anoia que treballen a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Actualment, Ferrocarrils de Catalunya està aplicant el Conveni d'explotacions de muntanya, el qual està pensat per regular els drets laborals dels treballadors i treballadores de les pistes d'esquí que gestiona Ferrocarrils de la Generalitat.

Greuge comparatiu

CCOO denuncia el greuge comparatiu entre el personal. Tots fan la mateixa feina, però a uns se'ls aplica el conveni principal i als altres, pel simple fet de pertànyer a la província de Lleida, se'ls aplica el conveni de muntanya. Aquest greuge comparatiu es concreta en un perjudici salarial de més de 200 euros mensuals, a més que estableix una jornada pensada per a les pistes d'esquí i no per al transport de viatgers, la qual cosa va en detriment del servei. ■

CCOO denunciarà les irregularitats que pateix el col·lectiu de temporers del camp

El passat 19 de juliol, CCOO d'Indústria de Lleida es va reunir amb la subdelegada del Govern i amb la cap de la Inspecció de Treball per transmetre'ls les irregularitats laborals que s'han detectat

entre el col·lectiu de temporers del camp de Lleida, després de l'assemblea i la manifestació que aquests havien fet, en les quals van participar més d'un centenar de temporers per denunciar la situació en què es troben. CCOO es va reunir amb aquest col·lectiu de treballadors i treballadores, que estan contractats a través d'ETT, i està recopilant tota la informació per poder presentar les denúncies pertinents davant de la Inspecció de Treball. Aquests treballadors i treballadores denuncien irregularitats en l'aplicació del conveni del sector, com que els estan pagant per sota del que marca el conveni i que en alguns casos treballen més dies dels que cotitzen a la Seguretat Social.

Està previst que, durant aquest mes, la Inspecció de Treball convoqui el sindicat i un grup d'aquests treballadors i treballadores per analitzar els graus d'infracció d'aquestes empreses i veure quines accions es poden emprendre per regularitzar les condicions laborals d'aquest col·lectiu. ■

El col·lectiu de temporers es va manifestar el 8 d'agost

Recordant la matança d'Atocha

Al voltant de les 22.30 h de la nit del 24 de gener del 1977, tres pistolers d'ultradreta entren en un conegut despatx d'advocats laboralistes del carrer d'Atocha de Madrid i desapareixen, a sang freda, contra nou professionals que hi estan reunits.

"Es vergonzoso que sigamos siendo una excepción en la impunidad de los crímenes fascistas", deia l'Alejandro Ruiz-Huerta, un dels supervivents de la matança, en la seva intervenció el passat divendres 23 de setembre a Terrassa, on, amb el seu relat dels fets, va crear un silenci aclaparador entre les més de 200 persones que omplien la Nova Jazz Cava.

A l'acte també van intervenir Jordi Ballart, alcalde de Terrassa; Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i Enrique Rodríguez, secretari general de CCOO del Vallès Occidental i la Catalunya Central. Tots tres van coincidir en la importància de recuperar i valorar la nostra memòria democràtica i recordar-los a alguns i algunes que no oblidem. I que sabem qui són els d'ara, els que no condemnen els seus crims, els que encara tenen por de la democràcia, els que avui, sense cap pudor, segueixen sent i fent polítiques feixistes.

A Atocha, no van morir, els van matar per defensar la llibertat.

Conferències consultives al Baix Llobregat, l'Alt Penedès, l'Anoia i el Garraf

Assemblea de Vilafranca

Les persones afiliades a CCOO del Baix Llobregat, l'Alt Penedès, l'Anoia i el Garraf han estat convocades a quatre assemblees per debatre sobre els primers guions congressuals i els resultats de l'Assemblea sindical oberta i la Conferència de Dones i Homes. En aquest marc també es va elaborar l'habitual informe general i el rendiment de comptes del sindicat, i hi van participar membres de

la direcció de CCOO de Catalunya. Plenament incardinat en el projecte de la unió, de la directa participació, la transparència i la informació permanent continuem fent la conformació d'un sindicat on els companys i companyes afiliades som l'organització, i on cal avançar encara més cap a mecanismes d'horizontalitat utilitzant tots els mitjans possibles. ■

CCOO se suma a la plataforma Fem Vallès

Unificar el Vallès Occidental i el Vallès Oriental en una sola àrea, creant l'Àrea Vallès, per incrementar la capacitat d'influència d'aquesta zona, per poder reclamar tant millores en matèria d'infraestructures com millores econòmiques, i per defensar i preservar els espais verds d'aquestes comarques són els arguments principals de les patronals que van impulsar i que formen la plataforma Fem Vallès.

Es tracta d'una plataforma a la qual CCOO i UGT del Vallès Occidental i del Vallès Oriental ens hem adherit. La suma per la reorganització administrativa d'aquests dos territoris, que representen prop del 17% del PIB de Catalunya, vol que el primer pol industrial i exportador del sud d'Europa es converteixi en Àrea Vallès.

Apostem per aquest projecte convençuts que pot ser un ingredient més per al desenvolupament econòmic i social del territori.

Servei a les persones

I com a sindicat posem l'accent en el servei a les persones que aporta aquesta aposta. El desenvolupament de noves infraestructures facilitarà la igualtat d'oportunitats. Posar fi a la dependència del vehicle particular, facilitant els accessos a polígons o centres de treball, ampliarà les oportunitats sobretot de dones i persones immigrants. Així mateix, cal facilitar l'accés als centres educatius o als sanitaris.

També valorem el canvi de tendència comunicativa, que reduirà la sinistralitat laboral i facilitarà la reindustrialització del territori. La circulació de mercaderies per via fèrria facilitarà el trànsit per carreteres i reduirà l'impacte sobre el medi ambient. Els dos secretaris generals de CCOO dels dos vallesos, Gonzalo Plata i Enrique Rodríguez, en el moment de la signatura d'adhesió van coincidir en el fet que compartir i sumar propostes, recursos i solidaritats entre ciutats aporta valor afegit i avantatges per a tota la ciutadania. I amb aquest propòsit tan essencial i vital per a les persones i el territori ens hem sumat a la plataforma Fem Vallès. ■

La lluita a les empreses no s'atura

Des del mes de juny, s'han seguit reproduint conflictes a empreses on CCOO ha lluitat per les millors condicions per als seus empleats i empleades.

En l'àmbit industrial, el sindicat s'ha posicionat contra l'ERO de Nylstar, a Blanes, per acomiadar 73 treballadors. Ha donat suport a les vagues convocades a l'empresa familiar José María Cabré, de Montornès del Vallès, per impagament de nòmines. També vol frenar l'ERO a ABB. Destaca en el sector carni l'exigència a Esfosa (Escorxador Frigorífic d'Osona) perquè no apliqui l'ERO de reducció de jornada, la queixa per la sentència del Tribunal Suprem que avalava l'ERO de Panrico —comprada per la mexicana Bimbo— o la defensa dels temporers del camp a Lleida.

CCOO de Serveis ha denunciat BBVA per l'incomprensible acomiadament de 14 persones "pel seu baix rendiment", i ha fet rectificar la direcció de CaixaBank, que volia aplicar canvis horaris a 450 oficines. També ha fet costat a les cambres de pisos de Lloret de Mar, que pateixen la precarització de les seves condicions laborals.

Per la seva part, la Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) ha mostrat suport a les mobilitzacions a Autobusos Mohn, en defensa del conveni, i a BTV, en judici per cessió il·legal de treballadors i treballadores, a més del Metro de Barcelona.

Pel que fa al sector de serveis privats, es va haver de convocar vaga del servei de neteja d'avions de Swissport Spain a l'aeroport de Barcelona. D'altra banda, la pressió va fer possible l'acord a la neteja viària de Mataró, concessionada per Fomento de Construcciones y Contratas (FCC).

A la sanitat, CCOO ha criticat les instal·lacions de neonatologia de l'Hospital Dr. Josep Trueta de Girona o els canvis organitzatius al de la Vall d'Hebron de Barcelona.

Capítol apart mereix la lluita solidària i organitzada per treballadors i treballadores assetjats pels empresaris, com ha passat a Samvardhana Motherson Peguform (SMP), la concessionària de l'autopista C-16, Autema o l'Hotel Rekord de Barcelona. ■

Avancem junts

El Port de Barcelona posa al teu abast la xarxa logística i de serveis més avançada. Perquè disposa de prop de 100 línies regulars que el connecten amb 300 ports dels 5 continents, 30 terminals de mercaderies especialitzades, terminals marítimes interiors repartides per la península Ibèrica i el sud de França i connexió ferroviària amb Europa amb l'ample de via internacional.

Tot això, sumat al segell de qualitat Efficiency Network o a la darrera ampliació per arribar a una capacitat de moviment de 5 milions de contenidors anuals, fa del Port un *hub* que no para de créixer i que ens fa avançar junts.

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.

Port de Barcelona

CCOO reclama un model turístic que respecti els drets laborals

Als hotels implicats aquest estiu en el frau del subministrament elèctric i de gas, Savoy, Marina Sand i Sun Village, de la localitat de Lloret de Mar, CCOO fa un any que realitza una mobilització sostinguda de reivindicació de les condicions de treball i salarials de les persones treballadores davant els amplis incompliments dels acords assolits que havien de permetre complir les seves obligacions.

Amb aquests fets produïts a Lloret de Mar s'ha posat de manifest el que la Federació de Serveis de CCOO fa temps que denuncia: que l'actual model turístic de les nostres comarques, sustentat principalment en un turisme de baix cost, no té futur i que més tard que d'hora comportaria situacions com aquestes, ja que els principals propulsors d'aquest tipus de turisme són empreses només preocupades per recollir beneficis immediats retallant els drets laborals, sense fer inversions per millorar les instal·lacions i sense impartir formació als treballadors i treballadores del sector.

Passivitat de l'Administració

La passivitat amb la qual han actuat les diferents administracions també contribueix a consolidar aquest model turístic que no fa cap bé a la seva promoció i al seu futur, ja que qui en paga les primeres conseqüències negatives són les persones que han contractat un servei per gaudir del seu lleure, i la imatge negativa que genera és la pitjor propaganda que pot rebre aquest sector a Catalunya. Així mateix, perjudica greument les persones que hi treballen, amb una ocupació i unes condicions de treball encara més precàries que les que ja pateixen col·lectius de serveis de neteja, d'habitacions, de cuina i de sala, entre d'altres.

Aquesta situació turística no és només un fet local, és una qüestió de model econòmic i productiu en el sector turístic a les nostres comarques i a tot Catalunya. És un sector cabdal i, per tant, pot tenir repercussions importants en altres sectors si no es corregeixen de manera urgent aquestes carències.

L'activitat turística catalana té unes expectatives a les quals s'ha de saber respondre amb qualitat, amb responsabilitat social i comercial, fet pel qual la vigilància de la legalitat mitjançant les corresponents competències de cada Administració —de la Generalitat i locals— és fonamental.

■ **Josep Maria Montalbán**

CCOO ha convocat una primera manifestació per al mes de setembre a Lloret en defensa d'un model turístic sostenible

Signatura de l'acord social a l'Hospitalet

El dia 18 de juliol es va signar l'Acord social per a la promoció de l'AIC a l'Hospitalet.

Aquest acord neix vinculat a l'àmbit local, amb la intenció i la voluntat d'aplicar al territori, de manera consensuada i eficaç, els continguts i les mesures acordades en l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC).

L'esperit de l'acord parteix del convenciment compartit que l'AIC és un pacte significatiu i estratègic que permet fer una lectura i una aplicació de bona part dels seus continguts a escala també territorial. Així, l'acord aborda, entre d'altres, temes com la igualtat efectiva entre dones i homes, la gestió ambiental sostenible que millori l'eficiència i la competitivitat dels sistemes urbans o les estratègies negociades d'adaptació a les demandes a les quals han de respondre les empreses. ■

CaixaBank renuncia aplicar la reforma laboral

CCOO ha aconseguit que la direcció de CaixaBank faci marxa enrere i negociï amb els sindicats sense aplicar la reforma laboral a l'hora de canviar els horaris dels treballadors i treballadores de 450 oficines.

La direcció de CaixaBank va obrir un espai de negociació per canviar l'horari d'aquestes oficines mitjançant la utilització de l'article 41 de l'Estatut dels treballadors, que es va modificar en la darrera reforma laboral i que permet alterar de forma important les condicions de treball de manera gairebé unilateral. Es posava així una pressió injustificada en tot el procés de negociació.

CCOO celebra que la direcció de CaixaBank modifiqués el seu criteri i tornés a situar la negociació col·lectiva en el marc del diàleg i el consens, i renunciés a les imposicions unilaterals. ■

Atents al projecte de connexió de la xarxa de tramvia per la Diagonal

CCOO continua efectuant el seguiment del procés endegat per l'Ajuntament de Barcelona de cara a la connexió de les dues xarxes de tramvia urbà per la Diagonal, un dels projectes emblemàtics de l'actual equip de govern respecte a la mobilitat a la ciutat, i en el marc metropolità.

Els estudis previs ens parlen que l'opció òptima en superfície comportaria un impacte diari d'uns 222.000 usuaris, una reducció diària d'uns 12.500 cotxes, amb l'eliminació de dos carrils de circulació, i una reducció de CO₂ a la zona de la Diagonal d'un 50% respecte a la realitat actual.

Per a CCOO, que hem estat favorables des de bon principi a la connexió des de la perspectiva de la mobilitat metropolitana, la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes, i l'accés als llocs de treball de manera còmoda, segura, sostenible i barata, els plans que apunten que la connexió avança són una bona notícia.

Recordem que som l'única organització que ha organitzat manifestacions per reivindicar temes de mobilitat. I demanàvem no només la connexió, sinó també el ramal fins a l'estació del Nord, la prolongació fins a Badalona - Renfe i també, en una primera fase, fins a l'estació de França.

Reivindicacions de CCOO

Cal ara posar sobre la taula algunes de les reivindicacions clau per a nosaltres. En primer lloc, l'establiment dels marcs de participació estables, és a dir, aportant propostes i no només per rebre informació. En segon lloc, la necessitat d'aprofitar el procés de connexió per posar solució al greu dèficit que arrossega Barcelona i entorns per a l'accés en bus als polígons industrials i als centres generadors d'activitat. Ho veiem relacionat amb el desplegament de la xarxa ortogonal, i ens oferim a aportar idees, pel que fa a la Zona Franca, ZAL 1 i 2, polígon Pratenc, d'una banda, i a l'eix Besòs i Barcelonès Nord, Bon Pastor, Estadella, de l'altra, sense excloure altres possibilitats respecte als carrils bus, bus VAO, etc.

I no podem oblidar l'L9, ja en funcionament, i l'L10 sud, fonamentalment pel que fa als projectes d'un ampli desplegament de busos que connectin, amb horaris i freqüències adequats per al món del treball, les estacions de les noves línies de metro amb els centres d'activitat d'un territori on diàriament treballen al voltant de 70.000 persones que avui pateixen un dèficit insòlit i immerescut de transport públic per anar a la feina i tornar-ne.

■ **Vicenç Tarrats**

Com es gestionen 3,7 milions de tones de residus municipals?

Un dels principals problemes de la societat moderna és la gestió dels residus que generem: més de 10 milions de tones.

Les polítiques de prevenció o tractament de residus tenen forts impactes ambientals, tot i que s'han produït millores que ens situen millor que la resta de l'Estat i de bona part de la UE. El cas més preocupant és el dels residus municipals (3,7 milions de tones l'any passat), amb una recuperació d'aproximadament el 30%, estancada durant aquesta dècada. La resta té com a destí final l'abocador o la incineració. El Dia Mundial del Medi Ambient vam visitar les instal·lacions de l'Ecoparc del Mediterrani (Sant Adrià de Besòs), que tracta les escombraries de bona part del Barcelonès. Recupera matèria orgànica i materials, amb la qual cosa redueix un 20% les tones que arriben a la incineració.

Dins aquesta instal·lació vam donar pas a un debat sobre la planificació de la gestió dels residus a casa nostra. L'Agència de Residus de Catalunya va plantejar arribar al 60% de recollida selectiva urbana, amb la generació de nous llocs de treball.

L'àrea metropolitana de Barcelona va introduir el procés d'elaboració d'un nou programa de gestió de residus municipals a partir de noves eines fiscals i de campanyes de sensibilització. Prop del 70% dels residus del contenidor del rebuig són envasos i ens van presentar com a alternativa un sistema complementari a l'actual per a la distribució de begudes, amb envàs retornable. Les ciutats que han implantat aquest sistema tenen millors resultats que la resta, i generen més llocs de treball.

■ **José Manuel Jurado**

Convocada la Taula de mobilitat del polígon del Bon Pastor

A proposta de CCOO per fomentar la mobilitat sostenible i segura dels treballadors i treballadores, l'Ajuntament de Barcelona va elaborar el Pla de mobilitat del polígon del Bon Pastor i el centre comercial de La Maquinista.

De nou, a petició de CCOO, ara es convocarà la Taula de mobilitat, l'espai de participació i concertació de tots els agents vinculats al polígon i a La Maquinista, que són els empresaris, els sindicats, les administracions públiques i els operadors de transport.

L'objectiu de la taula és gestionar la mobilitat del polígon, impulsant la posada en marxa de les propostes d'actuació del Pla de mobilitat, i fer-ne el seguiment. Al mateix temps, fer noves propostes, sorgides de les necessitats i les demandes dels treballadors i treballadores que s'hi desplacen quotidianament. ■

LA FRASE **Karl Kraus (Gitschin, 1874 - Viena, 1936) va ser un important escriptor i periodista austríac.**

“La llei bàsica del capitalisme és tu o jo, no tu i jo.”

TRIBUNALS

Un altre judici contra el dret de vaga

S'ha fixat per al 4 de novembre el judici penal contra el company Ricardo, un treballador de Metro, per haver participat en un piquet informatiu durant la vaga general del setembre del 2010. L'acusen de diversos delictes, però el més important és el dany causat, presumptament, a un autobús, que està valorat en 477 euros. Per aquest “terrible” delictes —rodes punxades— que, a més, cal demostrar, el fiscal demana per a ell 5 anys de presó i una multa, basant-se en l'article 315.3 del Codi penal, que prové del règim franquista. Tota una demostració d'intencions d'uns dirigents polítics i un poder judicial que no han superat encara les actituds autoritàries, malgrat que hagin passat més de 40 anys de la mort del dictador. Hem de continuar fermes amb la campanya “Vaga no és delictes” per aconseguir que aquells que governen el país i que han comès enormes irregularitats, moltes d'elles amb tota impunitat, i que han demostrat un menyspreu total per la democràcia i per la Constitució, de la qual s'omplen la boca contínuament, respectin aquest dret constitucional. I el més preocupant és que molta gent els segueix premiant a les urnes... Quin país! ■ **E. Rey**

SEMINARIS

Debats sobre la jornada d'economia social

Des de la publicació de la darrera *Lluita Obrera*, a CCOO de Catalunya hem realitzat dues importants activitats al voltant de la relació entre el sindicat i l'economia social. En concret, hem portat a terme un seminari intern al juliol i una jornada oberta el 22 de setembre on hem analitzat quina és la realitat d'aquest tipus d'empreses i la seva potencialitat per generar ocupació de qualitat, un model d'empresa i econòmic més democràtic i, també, el risc que es facin servir formes de l'economia cooperativa i participada per —precisament— deprimir condicions de treball.

A la jornada han participat les entitats més rellevants de l'economia social amb el principal objectiu d'estrènyer els vincles entre dos moviments que compartim origen i valors, però que no col·laborem prou malgrat que hi ha molts camps on fer-ho. Cal afirmar aquesta relació estreta per poder donar suport a l'economia social i garantir que els resultats de les seves empreses en termes d'ocupació és corresponguin amb els seus valors. ■ **Llorenç Serrano**

PUBLICACIÓ

Acció Jove edita una guia sobre les pràctiques a les empreses

La guia està destinada a joves i delegats i delegades sindicals, i pretén identificar i diferenciar les pràctiques formatives a les empreses de les activitats amb contracte laboral.

Tant a la Unió Europea com al nostre país, es demana als sistemes d'educació i formació que siguin útils a les demandes de les empreses amb l'objectiu de facilitar la inserció laboral. Però la realitat demostra que les pràctiques a les empreses s'han convertit en la via d'entrada dels joves al mercat de treball i la seva utilització no sempre és la correcta per part de les empreses, que veuen una font interessant de mà d'obra barata. Amb aquesta guia, es vol facilitar que els delegats i delegades sindicals puguin identificar les diferents situacions per les quals una persona en pràctiques pot ser a l'empresa. Cal diferenciar amb claredat les activitats de pràctiques d'aquelles que s'han de realitzar en el marc d'un contracte laboral. Podeu trobar la guia al web de CCOO de Catalunya. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Imprescindibles

Vicente Ferrer

***Hi ha persones que lluiten un dia i són bones.
N'hi ha d'altres que lluiten un any i són millors.
N'hi ha que lluiten molts anys i encara ho són més.
Però n'hi ha que lluiten tota la vida. Aquests són els imprescindibles.***

Això és un homenatge a la gent que sempre hi és. Persones compromeses amb els altres i que dediquen la vida a lluitar pels qui més ho necessiten. Ells són els imprescindibles.

Des de la Fundació Bancària "la Caixa" ajudem les entitats socials del país a dur a terme cada any milers de projectes. Un treball conjunt per construir una societat més justa i amb més oportunitats per a qui més ho necessita.

Obra Social "la Caixa"

ambelsimprescindibles.org

